

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

Vojkova 1b, 1102 Ljubljana p.p. 2608

tel.: +386(0)1 478 40 00 fax.: +386(0)1 478 40 52

Številka: 35407-109/2006-16

Datum: 31. 5. 2010

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, izdaja na podlagi drugega odstavka 12. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 86/04-ZVOP-1, 138/04, 52/05, 82/05, 17/06, 76/06, 132/06, 41/07, 64/08-ZViS-F in 63/09) in na podlagi 1. odstavka 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdiUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08 in 108/09), na zahtevo stranke Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva cesta 10, 2250 Ptuj, ki jo zastopa predsednik uprave Roman Glaser, v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, naslednje

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

1. Obseg dovoljenja

Stranki - upravljavcu **Perutnina Ptuj, d.d, Potrčeva cesta 10, 2250 Ptuj** (v nadaljevanju: upravljavec) se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprav **Perutnina Ptuj, d.d., PC Mesna industrija Ptuj**, ki se nahajajo na zemljiščih s parcelno številko 2439/2, 2439/3, 2440/2, 2440/3, 2443, 2444, 2445/2, 2450, 2451/1, 2456/5, 2456/6, 2456/7, 2453, 2454/1, 2454/2, 2453/3, 2454/4, 2454/5, 2454/6, 2454/7, 2454/8, 2454/9, 2455, 2456/3, 2460, 2461, 2462/2, 2463/1, 2463/3, 2464, 2465 in 2435, vse katastrska občina Ptuj, na lokaciji z naslovom Zagrebška 37, 2251 Ptuj, in sicer za:

1.1. **Klavnico perutnine**, z zmogljivostjo zakola 9.100 brojlerjev na uro oz. 120.000 brojlerjev na dan oz. največ 190 ton mesa na dan, ki jo sestavljajo naslednje nepremične tehnološke enote:

- linija za sprejem živali in vešenje na tekoči trak (N1)
- linija za omamljanje in zakol (N2)
- parilniki (N3)
- skubilniki (N4)
- linija za odstranitev drobovja (N5)
- hladilna linija (N6)
- čiščenje (N7)
- vakuumski transport stranskih proizvodov (N8)
- linija za razrez in pakiranje mesa (N9)

- 1.2. **Tovarno proteinskih koncentratov (TPK) (kafilacija)**, z zmogljivostjo predelave največ 42 ton živalskih stranskih proizvodov III. kategorije na dan (od tega v mesno kostno moko in perno moko 33 ton na dan in v mast 9 ton na dan), ki jo sestavljajo naslednje nepremične tehnološke enote:
- linija za sprejem surovin in mletje (N18)
 - naprave za toplotno obdelavo (destruktorji) (N19)
 - naprava za ločevanje masti (N20)
 - linija za mletje, sejanje in hlajenje proizvodov (N21)
 - linija za skladiščenje, pakiranje in odpremo proizvodov (N22)
 - sistem za prečiščevanje odpadnih plinov, ki povzročajo vonj (biofilter) (N29)
- 1.3. **Predelavo perutninskega mesa** v mesne izdelke (**A3**), s proizvodno zmogljivostjo 79 ton gotovih izdelkov na dan, ki jo sestavljajo naslednje nepremične tehnološke enote:
- linija za sprejem in pripravo surovin (N10)
 - linija za zmanjševanje velikosti, mešanje in oblikovanje (N11)
 - linija za izdelavo proizvodov (N12)
 - linija za toplotno obdelavo (N13)
 - linija za ohlajevanje in zmrzovanje (N14)
 - linija za začinjene in marinirane proizvode (N15)
 - mešalnica začimb (N16)
 - linija za pakiranje, skladiščenje in odpremo (N17)
- 1.4. Nepremične tehnološke enote kot neposredno tehnično povezane dejavnosti zgoraj navedenih naprav iz točk 1.1 in 1.2 izreka tega dovoljenja so naslednje:
- kotlovnica (N30), v kateri sta:
 - parni kotel K1 (N30.1)
 - parni kotel K2 (N30.2)
 - nepremični motor z notranjim zgorevanjem (N31)
 - industrijska čistilna naprava (N32)
 - transformatorske postaje (N33)
 - pralnica kamionov (N34)
 - hladilni sistem (N35)
 - oljni lovilci
 - skladišča in rezervoarji z nevarnimi tekočinami navedeni v Prilogi 1 tega dovoljenja

2. **Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v zrak**

2.1. **Zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak**

- 2.1.1. Pri obratovanju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec zagotavljati izvajanje naslednjih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi v zrak:
1. tesnjenje delov naprav, zajemanje odpadnih plinov na izvoru na način, ki preprečuje širjenje odpadnih plinov v okolje, zapiranje krožnih tokov, recikliranje snovi, rekuperacijo toplote, recirkulacijo odpadnega zraka in druge ukrepe za zmanjšanje količine odpadnih plinov,
 2. čim popolnejšo izrabo surovin in energije ter druge ukrepe za optimiranje proizvodnih procesov,
 3. optimiranje obratovalnih stanj zagona, spremembe zmogljivosti in zaustavljanja ter drugih izjemnih pogonskih stanj in

4. redno vzdrževanje dobrega tehničnega stanja naprave.
- 2.1.2. Upravljavec mora pri obratovanju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja poleg ukrepov iz točke 2.1.1 izreka tega dovoljenja izvajati tudi naslednje ukrepe za zmanjševanje emisije snovi v zrak:
1. Procesi, pri katerih se trdne snovi pretovarjajo, prekladajo, prevažajo, skladiščijo, uporabljajo, predelujejo in obdelujejo se lahko izvajajo izključno v zaprtih prostorih.
 2. Odpadne pline, s snovmi z močnim vonjem, ki nastajajo v tovarni proteinskih koncentratov (TPK) iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja, še posebej pa odpadni zrak, ki nastaja pri procesiranju živalskih stranskih proizvodov III. kategorije v destruktorjih (N19) in drugih postopkih proizvodnje, je potrebno s pomočjo ventilatorja odvesti v napravo za čiščenje odpadnih plinov (biofilter) (N29) ali izvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisij.
 3. Surovine in proizvode, kadar lastnosti surovine oz. proizvoda to zahtevajo, je potrebno skladiščiti v zaprtih enotah ali v prostorih pri nizkih temperaturah (hladilnice). Izogibati se je potrebno vmesnemu skladiščenju.
- 2.1.3. Upravljavec mora zagotavljati, da na definiranih izpustih emisij snovi v zrak dopustne vrednosti, določene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, niso presežene.
- 2.1.4. Dopustne vrednosti navedene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja se nanašajo na suhe odpadne pline pri normnih pogojih, ki so razredčeni le toliko, kolikor je to tehnično in obratovalno neizogibno. Količine zraka, ki se dovajajo v napravo zaradi redčenja ali hlajenja odpadnih plinov, se ne upoštevajo pri določanju koncentracije snovi in masnega pretoka snovi v odpadnem plinu.
- 2.1.5. V parnih kotlih z oznakami K1 (N30.1) in K2 (N30.2), z izpustoma Z1 in Z2, se upravljavcu dovoli kot gorivo uporabljati le zemeljski plin in v parnem kotlu z oznako K2 (N30.2) kot nadomestno gorivo še ekstra lahko kurilno olje, pri čemer njegov obratovalni čas ne sme presegati 300 ur letno.
- 2.1.6. Upravljavec mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje iz srednjih kurilnih naprav, parnih kotlov K1 (N30.1) in K2 (N30.2), z izpustoma Z1 in Z2, iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja samo skozi njihove odvodnike.
- 2.1.7. Nepremični motor z notranjim izgorevanjem (N31), diesel električni agregat Genmac Bulldog G2OLSH sme obratovati samo za zagotavljanje zasilnega napajanja elektrike, pri čemer njegov obratovalni čas ne sme presegati 300 ur letno.
- 2.1.8. V nepremičnem motorju z notranjim izgorevanjem, diesel električni agregat Genmac Bulldog G2OLSH se upravljavcu dovoli kot gorivo uporabljati plinsko olje D2.
- 2.1.9. Upravljavec mora imeti za napravo za čiščenje odpadnih plinov (biofilter) (N29) poslovnik v skladu s predpisom o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in mora zagotoviti, da naprava za čiščenje odpadnih plinov obratuje v skladu s poslovníkom.
- 2.1.10. Upravljavec mora za napravo za čiščenje odpadnih plinov (biofilter) (N29) iz točke 2.1.9 izreka tega dovoljenja, ne glede na njeno velikost, zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika, v skladu s predpisom o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov. Obratovalni dnevnik je treba voditi v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi ali kot računalniško vodeno evidenco opravljenih del pri obratovanju in vzdrževanju naprave za čiščenje odpadnih plinov.

2.2. Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak

2.2.1.1. Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak za izpusta Z1 in Z2 so določene v Preglednicah 1, 2 in 3 izreka tega dovoljenja.

Izpust z oznako: Z1, izpust iz parnega kotla K1 (N30.1)
 Vir emisije: srednja kurilna naprava na plinasto gorivo
 Tehnološka enota: parni kotel Viessman Vitomax 200 HS (vhodna toplotna moč 8,215 MW, leto vgradnje 2006) (N30.1)
 Ime merilnega mesta: MMZ1

Izpust z oznako: Z2, izpust iz parnega kotla K2 (N30.2)
 Vir emisije: srednja kurilna naprava na kombinirano gorivo (plinasto ali tekoče)
 Tehnološka enota: parni kotel Đuro Đaković Optimal 1200 (vhodna toplotna moč 7,840 MW, leto vgradnje 1984) (N30.2)
 Ime merilnega mesta: MMZ2

Preglednica 1: Dopustne vrednosti parametrov na merilnem mestu MMZ1 pri uporabi zemeljskega plina

Parameter	Izražen kot	Enota	Dopustna vrednost ⁽¹⁾
Celotni prah	-	mg/m ³	5
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	100
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	200
Žveplovi oksidi SO _x	SO ₂	mg/m ³	35

⁽¹⁾ Računska vsebnost kisika je 3 vol%.

Preglednica 2: Dopustne vrednosti parametrov na merilnem mestu MMZ2 pri uporabi zemeljskega plina

Parameter	Izražen kot	Enota	Dopustna vrednost do 1.11.2014 ⁽¹⁾	Dopustna vrednost od 2.11.2014 ⁽¹⁾
Celotni prah	-	mg/m ³	5	5
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	100	80
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	200	110 ⁽²⁾
Žveplovi oksidi SO _x	SO ₂	mg/m ³	35	10

⁽¹⁾ Računska vsebnost kisika je 3 vol%.

⁽²⁾ Pri temperaturi vode v kotlu od 110 °C do 210 °C in presežku pritiska v njem od 0,05 MPa do 1,8 MPa.

Preglednica 3: Dopustne vrednosti parametrov na merilnem mestu MMZ2 pri uporabi **ekstra lahkega kurilnega olja**

Parameter	Izražen kot	Enota	Dopustna vrednost do 1.11.2014 ⁽¹⁾	Dopustna vrednost od 2.11.2014 ⁽¹⁾
Dimno število	-	-	1	1
Ogljikov monoksid	CO	mg/m ³	170	80
Dušikovi oksidi NO _x	NO ₂	mg/m ³	250	200 ⁽²⁾
Žveplovi oksidi SO _x	SO ₂	mg/m ³	1700	850

⁽¹⁾ Računska vsebnost kisika je 3 vol%.

⁽²⁾ Pri temperaturi vode v kotlu od 110 °C do 210 °C in presežku pritiska v njem od 0,05 MPa do 1,8 MPa.

2.3. Največji masni pretoki emisij snovi v zrak

- 2.3.1. Upravljavec mora zagotavljati, da največji masni pretok žveplovih oksidov iz naprav, ki so definirane v točki 1 izreka tega dovoljenja ne presega 20 kg/h.
- 2.3.2. Upravljavec mora zagotavljati, da največji masni pretok dušikovih oksidov iz naprav, ki so definirane v točki 1 izreka tega dovoljenja ne presega 20 kg/h.
- 2.3.3. Upravljavec mora zagotavljati, da največji masni pretok celotnega prahu iz naprav, ki so definirane v točki 1 izreka tega dovoljenja ne presega 1 kg/h.

2.4. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi v zrak

- 2.4.1. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na vseh, v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, definiranih izpustih skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.
- 2.4.2. Upravljavec mora zagotoviti v okviru obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak meritve emisije snovi v zrak na vseh izpustih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja definiranih merilnih mestih za nabor parametrov, ki je določen v točki 2.2 izreka tega dovoljenja.
- 2.4.3. Upravljavec mora zagotoviti obratovalni monitoring emisij snovi v zrak na vseh izpustih, definiranih v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, kot občasne meritve vsako tretje leto v razmikih, ki ne smejo biti krajši od osemnajstih mesecev in za posamezno gorivo.
- 2.4.4. Ne glede na določbe točke 2.4.3 izreka tega dovoljenja mora upravljavec zagotoviti obratovalni monitoring emisije snovi v zrak na izpustu Z2 pri uporabi posameznega goriva, definirane v točki 2.2. izreka tega dovoljenja, kot občasne meritve v letu 2010 in nato vsako peto leto, če obratovalni čas naprave z oznako N30.2 ne presega 300 ur letno in je zagotovljeno vodenje obratovalnega dnevnika, iz katerega je razviden čas obratovanja naprave.
- 2.4.5. Upravljavcu ni treba zagotoviti izvajanja obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem, diesel električni agregat Genmac Bulldog G2OLSH, katerega obratovalni čas ne sme presegati 300 ur letno in je namenjen samo za pogon zasilnega napajanja elektrike.
- 2.4.6. Upravljavec mora zagotoviti, da izvajalec obratovalnega monitoringa ubežno in razpršeno emisijo snovi iz naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja pri vrednotenju

emisije snovi oceni in količine izpuščenih snovi prišteje k izmerjeni emisiji snovi iz izpustov naprave.

- 2.4.7. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa zagotoviti izdelavo ocene o dejanskem letnem času obratovanja naprav.
- 2.4.8. Upravljavec mora poročilo o občasnih meritvah emisije snovi poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila, ki ga izdelava izvajalec obratovalnega monitoringa.
- 2.4.9. Upravljavec mora oceno o letnih emisijah snovi v zrak, ki jo izdelava izvajalec obratovalnega monitoringa, za vsako leto, poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.
- 2.4.10. Oseba, ki izvaja obratovalni monitoring emisij snovi v zrak za upravljavca naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora za to dejavnost imeti pooblastilo ministrstva pristojnega za varstvo okolja, skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.
- 2.4.11. Upravljavec mora za namen izvajanja obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na vseh izpustih odpadnih plinov v zrak iz virov onesnaževanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja urediti stalna merilna mesta, ki so dovolj velika, dostopna ter opremljena, tako da je meritve mogoče izvajati merilno neoporečno, tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilna mesta morajo ustrezati zahtevam standarda SIST EN 15259.
- 2.4.12. Upravljavec mora vsako leto do 31. marca predložiti Agenciji RS za okolje poročilo o obratovalnem času nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem, diesel električni agregat z oznako N31 za preteklo leto, iz katerega je razvidno, da obratovalni čas v preteklem letu ni presegal 300 ur.
- 2.4.13. Upravljavec mora poročila o obratovalnem monitoringu, letna poročila o emisijah snovi v zrak in ocene o letnih emisijah snovi v zrak na vseh izpustih odpadnih plinov v zrak iz virov onesnaževanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

2.5. Zahteve v zvezi s trgovanjem z emisijami toplogrednih plinov

- 2.5.1. Upravljavec mora imeti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

3. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi in toplote v vode

3.1 Zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode

- 3.1.1 Upravljavec mora pri obratovanju Klavnice perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja in Tovarne proteinskih koncentratov (TPK) (kafilerije) iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov:
 - prednostno čiščenje delnih tokov industrijske odpadne vode in izločanje odpadnih snovi na kraju njihovega nastanka,
 - uporaba tehnologije z najmanjšo možno porabo vode, recirkulacijo vode in uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo, uporabo za okolje in zaposlene pri vzdrževanju kanalizacijskih sistemov ter čistilnih naprav manj škodljivih surovin in materialov v tehnološkem procesu povsod, kjer je to mogoče,

- uporaba recikliranja odpadnih snovi in rekuperacije toplote ter varčno rabo surovin in energije,
- varno in za okolje sprejemljivo odstranjevanje mulja,
- zmanjšanje porabe sveže vode za čiščenje z uporabo čistilnih postopkov varčnih z vodo, kakor so visokotlačno pranje, uporaba separacijskih ukrepov v krogotokih ali uvedba zaprtega sistema pranja opreme, tam kjer je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno,
- prednostno zapiranje krogotokov hladilne vode in ponovna uporaba zgolj toplotno obremenjene hladilne vode v proizvodnem procesu,
- zapiranje krogotokov za transportno vodo, če ni mogoče uporabljati suhega transporta,
- zaščita odtokov iz naprave z mrežicami ali loputami za preprečevanje prehajanja trdnih delcev v odpadno vodo,
- uporaba kemikalij, ki vsebujejo kar najmanj aktivnega klora, pri čiščenju in dezinfekciji,
- zamenjava dezinfekcijskih sredstev, ki vsebujejo aktivni klor s sredstvi, ki so manj nevarna za vodno okolje, kot je na primer perocetna kislina, če tehnologija in zahteve po higieni to dopuščajo,
- izvajanje ukrepov preprečevanja zastajanja industrijske odpadne vode v kanalizacijskih ceveh naprave,
- uporaba sit za zadrževanje trdnih delcev pred vstopom v kanalizacijske cevi naprave,
- odstranjevanje maščob iz odpadne vode z uporabo lovilcev maščob,
- fizikalno-kemijsko čiščenje odpadne vode pri odvajanju odpadne vode v javno kanalizacijo,

in pri obratovanju Klavnice perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja poleg zgoraj navedenih ukrepov še dodatnih ukrepov, ki so:

- vozila za dovoz živali je treba najprej mehansko očistiti in šele nato oprati z uporabo visokotlačnih postopkov,
- uporaba tehnik za optimalno izkrvavitev živali in čim večje zajetje krvi,
- odpadke iz tal klavniških prostorov je potrebno najprej odstraniti z uporabo suhih metod, ter šele nato uporabiti tehnike čiščenja,
- zagotavljanje čim krajšega časa med nastankom in obdelavo živalskih stranskih proizvodov z uporabo neprekinjenih postopkov obdelave,

in pri obratovanju Tovarne proteinskih koncentratov iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja poleg zgoraj navedenih ukrepov še dodatnih ukrepov, ki so:

- v primeru začasnega skladiščenja živalskih stranskih proizvodov, mora biti le-to zagotovljeno pri temperaturah do največ 10 °C,
- najmanjša možna uporaba kemikalij, ki izločajo ali vsebujejo halogene, v primeru uporabe postopka dezodoriranja,
- prednostna uporaba suhih tehnik za čiščenje vonjav (kot je uporaba biofiltra) pred tehnikami, ki uporabljajo za čiščenje vodo.

3.1.2 Upravljavec mora pri obratovanju naprave Predelava perutninskega mesa iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov:

- prednostno čiščenje delnih tokov industrijske odpadne vode in izločanje odpadnih snovi na kraju njihovega nastanka,
- uporaba tehnologije z najmanjšo možno porabo vode, recirkulacijo vode in uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo, uporabo za okolje in zaposlene pri vzdrževanju kanalizacijskih sistemov ter čistilnih naprav manj škodljivih surovin in materialov v tehnološkem procesu povsod, kjer je to mogoče,

- uporaba recikliranja odpadnih snovi in rekuperacije toplote ter varčno rabo surovin in energije,
- varno in za okolje sprejemljivo odstranjevanje mulja,
- zmanjšanje porabe vode z uporabo čistilnih postopkov varčnih z vodo, kakor je visokotlačno pranje, z večkratno uporabo čistilnih vod, z zaprtim krogotokom pralno-dezinfekcijskih sredstev za pranje in s prednostno uporabo suhega čiščenja surovin,
- preprečevanje izpuščanja trdnih in neraztopljenih odpadkov v odpadno vodo z uporabo filtrirnih naprav ali naprav za flotacijo za zadrževanje neraztopljenih snovi,
- preprečevanje izgub proizvoda ali poparka z uporabo polnilnih strojev z vakuumskim pakiranjem,
- uporaba čistil in dezinfekcijskih sredstev, ki vsebujejo čim manj adsorbiljivih organskih halogenov (AOX),
- zamenjava dezinfekcijskih sredstev, ki vsebujejo klor z vodikovim peroksidom in perocetno kislino, če je to tehnično izvedljivo in nima nezaželenih učinkov v proizvodnji,
- enakomerno odvajanje surove odpadne vode na čistilno napravo, kakor je časovno zamaknjeno praznjenje kuhalnih kotlov in drugih večjih posod,
- fizikalno-kemijsko čiščenje odpadne vode pri odvajanju odpadne vode v javno kanalizacijo,
- recikliranje ali odstranjevanje odpadkov, ki nastajajo v posameznih fazah proizvodnje in drugih trdnih ali tekočih ostankov iz obdelave odpadne vode,

3.1.3 Upravljaavec mora z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode iz pretočnega hladilnega sistema (N35) iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov:

- učinkovita raba odpadne toplote odpadnih voda iz virov onesnaževanja,
- prednostna uporaba obtočnega hladilnega postopka s čimmanjšimi izgubami v hladilnem sistemu krožeče vode oziroma s čim višjim koeficientom kondenzacije,
- uporaba pretočnega hladilnega postopka samo v izjemnih primerih,
- večkratna uporaba hladilne vode z zaporedno postavitvijo pretočnih hladilnih sistemov zlasti v obrtnih in industrijskih procesih,
- izogibanje rabi podtalnice, razen obrežnega filtrata v neposredni bližini tekoče vode, če je možna nadomestitev z zajemom vode iz površinskih vodotokov,
- izogibanje rabe vode iz vodooskrbnih sistemov pitne vode za namene hlajenja v pretočnem hladilnem sistemu,
- dosledno ločevanje hladilnih sistemov od siceršnjih sistemov odpadnih voda,
- prednostna uporaba površinskih kondenzatorjev in opuščanje uporabe mešanih kondenzatorjev;
- uporaba korozijsko obstojnih materialov oziroma kombinacij materialov in uporaba pasivnih ali aktivnih ukrepov za zaščito pred korozijo za varovanje hladilnih sistemov ter usklajevanje ukrepov za kondicioniranje krogotočne vode z lastnostmi materialov hladilnega sistema,
- izogibanje uporabe kromatov, nitritov, merkaptobenzotiazola in drugih imidazolov kot sredstev za zaščito pred korozijo,
- izogibanje uporabe cinkovih spojin kot sredstev za zaščito pred korozijo v glavnih hladilnih krogotokih elektrarn,
- preprečevanje rasti mikrobov v hladilnih sistemih z ukrepi, kot so izključevanje praznih prostorov v cevovodih, izogibanje uporabe organskih polimernih materialov z visokim deležem monomerov ali z občasno uporabo biocidov za preprečevanje rasti mikroorganizmov,
- izogibanje trajne uporabe biocidov z izjemo vodikovega peroksida, ozona ali UV žarkov,

- izogibanje uporabe živosrebrih organskih, organokositrih ali drugih organokovinskih spojin (vezave kovine in ogljika),
 - izogibanje uporabe kvarternih amonijevih spojin,
 - uporaba takih netoksičnih snovi pri uporabi disperzijskih sredstev, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da se s pomočjo mikroorganizmov razgradijo v štirinajstih dneh več kot 80 odstotkov, merjeno s preskusnimi metodami iz standarda SIST ISO 7827,
 - upoštevanje ekotoksikoloških podatkov iz varnostnih listov uporabljenih kemikalij,
 - izogibanje uporabe etilendiaminotetraacetne kisline (EDTA) in dietileno-triaminopentaacetne kisline (DTPA), njunih homologov ter njunih soli,
 - izogibanje uporabe drugih aminopolikarbonskih kislin, njihovih homologov ter njihovih soli kot disperzijskih sredstev oziroma sredstev za stabilizacijo trdote,
 - ponovna uporaba odpadnih voda iz hladilnih sistemov za tehnološko vodo, vodo za izpiranje ali čiščenje, z namenom zmanjšanja porabe sveže vode,
 - uporaba klora, broma ali klor oziroma brom oddajajočih mikrobiocidov samo pri sunkovni obdelavi.
- 3.1.4 Upravljevec mora ob izpadu industrijske čistilne naprave (N32) iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja in lovilcev olj ali ob kakršni koli okvari v proizvodnji, ki povzroči čezmerno onesnaženost industrijske odpadne vode na iztoku, sam takoj začeti z izvajanjem ukrepov za odpravo okvare, zmanjšanje in preprečitev nadaljnega čezmernega onesnaževanja in vsak tak dogodek prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja ter o dogodku obvestiti izvajalca javne službe.
- 3.1.5 Upravljevec mora imeti poslovnik za obratovanje industrijske čistilne naprave (N32) iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja, in mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika za industrijsko čistilno napravo (N32) in lovilce olj v skladu s predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.
- 3.1.6 Upravljevec mora z muljem iz industrijske čistilne naprave (N32) in lovilcev olj ravnati skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

3.2 Dopustne vrednosti emisije snovi in toplote v vode

- 3.2.1 Na iztoku V1, z imenom Iztok tehnoloških vod, na mestu, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 567223 in X = 141012, na zemljišču s parcelno številko 2439/2, k. o. Ptuj, se mešanica industrijskih (preko industrijske čistilne naprave (N32)) in komunalnih odpadnih vod odvaža v javno kanalizacijo, ki se zaključuje s komunalno čistilno napravo Ptuj, in sicer:

- v največji letni količini 892000 m³
- v največji dnevni količini 3561 m³
- z največjim 6-urnim povprečnim pretokom 42,7 l/s

od tega

- industrijske odpadne vode iz odtoka Klavnica
 - v največji letni količini 570000 m³
 - v največji dnevni količini 2375 m³
 - z največjim 6-urnim povprečnim pretokom 27,2 l/s
- industrijske odpadne vode iz odtoka Kafilerija
 - v največji letni količini 100000 m³
 - v največji dnevni količini 420 m³
 - z največjim 6-urnim povprečnim pretokom 6,1 l/s
- industrijske odpadne vode iz odtoka Predelava (hrana)
 - v največji letni količini 200000 m³

- v največji dnevni količini 690 m³
- z največjim 6-urnim povprečnim pretokom 8,2 l/s
- in komunalne odpadne vode iz odtoka Komunalna
 - v največji letni količini 22000 m³
 - v največji dnevni količini 76 m³
 - z največjim 6-urnim povprečnim pretokom 1,2 l/s

3.2.2 Dopustne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode na iztoku V1, z imenom Iztok tehnoloških vod, na merilnem mestu MM1, so določene v Preglednici 4.

Preglednica 4: Dopustne vrednosti parametrov industrijske odpadne vode na iztoku V1, z imenom Iztok tehnoloških vod, na merilnem mestu MM1

Parameter	Izražen kot	Mejna vrednost do 31.12.2012	Mejna vrednost od 1.1.2013
Temperatura		40 °C	40 °C
pH-vrednost		6,5 - 9,5	6,5-9,5
Neraztopljene snovi		200 mg/l	200 mg/l
Usedljive snovi		10 ml/l	10 ml/l
Celotni klor	Cl ₂	0,5 mg/l	0,2 mg/l
Amonijev dušik	N	200 mg/l	200 mg/l
Celotni fosfor	P	-	-
Sulfid	S	1 mg/l	1 mg/l
Celotni organski ogljik (TOC)	C	-	-
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	-	-
Biokemijska potreba po kisiku (BPK ₅)	O ₂	-	-
Težkohlapne lipofilne snovi		150 mg/l	100 mg/l
Adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	0,5 mg/l	0,5 mg/l
Celotni dušik	N	-	-
Sulfat	SO ₄	200 mg/l	200 mg/l

3.2.3 Na iztoku V2 z imenom Iztok hladilnih vod se na mestu, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 567159 in X = 141247, na zemljišču s parcelno številko 2454/9, k. o. Ptuj, industrijske odpadne vode iz pretočnega hladilnega sistema odvajajo v vodotok Studenčnica

- v največji letni količini 1800000 m³
- v največji dnevni količini 7500 m³
- z največjim 6-urnim povprečnim pretokom 87 l/s

3.2.4 Dopustne vrednosti parametrov industrijske (hladilne) odpadne vode na iztoku V2, z imenom Iztok hladilnih vod, na merilnem mestu MM2, so določene v Preglednici 5.

Preglednica 5: Dopustne vrednosti parametrov industrijske (hladilne) odpadne vode na iztoku V2, z imenom Iztok hladilnih vod, na merilnem mestu MM2

Parameter	Izražen kot	Mejna vrednost do 31.12.2012
Temperatura		30 °C
pH-vrednost		6,5 - 9,0
Neraztopljene snovi		80 mg/l
Usedljive snovi		0,5 ml/l
Strupenost za vodne bolhe	SD	3
Klor - prosti	Cl ₂	0,2 mg/l
Kemijska potreba po kisiku (KPK)	O ₂	120 mg/l
Biokemijska potreba po kisiku (BPK ₅)	O ₂	25 mg/l
Celotni ogljikovodiki		0,5 mg/l
Adsorbiljivi organski halogeni (AOX)	Cl	0,15 mg/l ⁽¹⁾
Temperatura-zvišanje	K	10

⁽¹⁾ v odpadnih vodah iz pretočnega hladilnega sistema ne sme biti določljivih organsko vezanih halogenov, ki se lahko adsorbirajo, razen tistih, ki jih vsebuje surova voda. V primeru sunkovne obdelave v skladu z ukrepi iz predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju industrijske odpadne vode iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče, velja emisijska vrednost 0,15 mg/l.

3.2.5 Mejni emisijski delež oddane toplote za odvajanje industrijske (hladilne) odpadne vode na iztoku V2, določenem v točki 3.2.3 izreka tega dovoljenja, v vodotok Studenčnica ne sme presegati 1.

3.2.6 Emisijski delež oddane toplote na iztoku V2, določenem v točki 3.2.3 izreka tega dovoljenja, presega 80% vrednosti mejnega emisijskega deleža oddane toplote, zato mora upravljavec zagotoviti trajne meritve temperature in pretoka industrijske (hladilne) odpadne vode iz iztoka V2 in trajne meritve temperature in pretoka vodotoka Studenčnica, v katerega se te odvajajo.

3.3 Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa ter poročanjem za emisije snovi in toplote v vode

3.3.1 Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa skladno s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod in pogoje za njegovo izvajanje, in sicer:

- na iztoku V1, z imenom Iztok tehnoloških vod, na merilnem mestu MM1, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 567223 in X = 141012, na zemljišču s parcelno številko 2439/2, k. o. Ptuj, najmanj 24 urno vzorčenje odpadne vode najmanj 12 krat letno, v obsegu, ki je določen v Preglednici 4 tega dovoljenja, in
- na iztoku V2, z imenom Iztok hladilnih vod, na merilnem mestu MM2, določenem z Gauss-Krügerjevima koordinatama Y = 567159 in X = 141247, na zemljišču s parcelno številko 2454/9, k. o. Ptuj, najmanj 24 urno vzorčenje odpadne vode najmanj 12 krat letno, v obsegu, ki je določen v Preglednici 5 tega dovoljenja.

3.3.2 Upravljavec mora za izvajanje obratovalnega monitoringa odpadnih vod zagotoviti stalni, dovolj veliki, dostopni in opremljeni merilni mesti MM1 in MM2, določeni v točki 3.3.1 izreka tega dovoljenja, tako, da je mogoče meritve in vzorčenja izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev.

- 3.3.3 Upravljavec mora zagotoviti, da se na merilnih mestih MM1 in MM2 med vzorčenjem meri količina odpadne vode.
- 3.3.4 Upravljavec mora zagotoviti trajne meritve količine industrijske odpadne vode na merilnih mestih MM1 in MM2. Trajne meritve pretoka odpadne vode se lahko namesto na posameznem iztoku izvajajo na vtoku v napravo, če je mogoče dokazati povezavo med izmerjenimi vrednostmi vseh pretokov in s tem določiti količine odpadnih vod na posameznem iztoku.
- 3.3.5 Obratovalni monitoring odpadnih vod lahko izvaja samo pooblaščen izvajalec prvih meritev in obratovalnega monitoringa, ki o tem izdela letno poročilo. Poročilo o obratovalnem monitoringu odpadnih vod mora upravljavec predložiti Agenciji RS za okolje vsako leto najpozneje do 31. marca za preteklo leto.
- 3.3.6 Upravljavec mora poročila o obratovalnem monitoringu odpadnih vod iz naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

4. Okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa

4.1 Zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje

- 4.1.1 Upravljavec mora obratovanje vira hrupa, naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja (v nadaljevanju: vir hrupa), zaradi izvajanja proizvodne dejavnosti prilagoditi na tak način, da vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} na kateremkoli mestu ocenjevanja, to je pred najbližjimi stavbami z varovanimi prostori, ne bodo presegale mejnih vrednosti kazalcev hrupa določenih v Preglednici 6 izreka tega dovoljenja, oziroma konične ravni hrupa ne bodo presegale mejnih vrednosti konične ravni hrupa določenih v Preglednici 7 izreka tega dovoljenja.
- 4.1.2 Upravljavec mora v času obratovanja zagotavljati ukrepe varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica uporabe ali obratovanja vira hrupa na najmanjšo možno mero, tako da obratovanje vira hrupa ne bo povzročalo čezmerne obremenitve okolja s hrupom.
- 4.1.3 Upravljavec mora v primeru preseganja mejnih vrednosti zagotoviti izvedbo enega ali več izmed naslednjih ukrepov za zmanjšanje emisije hrupa iz vira hrupa in širjenje hrupa v okolje ter ukrepe za zmanjšanje izpostavljenosti hrupu:
- tehnični in konstrukcijski ukrepi ter ukrepi, povezani z načinom obratovanja ali uporabe vira hrupa,
 - ukrepi usmerjanja, porazdelitve ali omejevanja pretoka vozil, blaga in ljudi ali zmogljivosti proizvodnih ali drugih oblik dejavnosti, povezanih z virom hrupa,
 - ukrepi prostorskega in konstrukcijskega preprečevanja širjenja hrupa,
 - ukrepi načrtovanja glede na obremenjenost okolja zaradi hrupa primerne namenske rabe prostora in
 - ukrepi konstrukcijskega varstva pred hrupom na stavbah z varovanimi prostori.
- 4.1.4 Celotna obremenitev okolja zaradi hrupa kot posledica emisije vira hrupa pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori, določena v skladu s predpisom, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju oziroma s standardom SIST ISO 1996 – 2, ne sme presegati mejnih vrednosti kazalcev hrupa L_{dvn} in $L_{noč}$ določenih v Preglednici 8 izreka tega dovoljenja za III. območje varstva pred hrupom, v skladu s predpisom o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju.

4.2 Dopustne vrednosti kazalcev hrupa

- 4.2.1 Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} , ki ga povzročajo naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, so določene v Preglednici 6.

Preglednica 6: Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBA)	$L_{večer}$ (dBA)	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	73	68	63	73
III. območje	58	53	48	58

- 4.2.2 Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1 , ki ga povzročajo naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, so določene v Preglednici 7.

Preglednica 7: Mejne vrednosti konične ravni hrupa L_1

Območje varstva pred hrupom	L_1 -obdobje večera in noči (dBA)	L_1 -obdobje dneva (dBA)
IV. območje	90	90
III. območje	70	85

- 4.2.3 Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom, so določene v Preglednici 8.

Preglednica 8: Mejne vrednosti kazalcev hrupa $L_{noč}$ in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)
IV. območje	65	75
III. območje	50	60

4.3 Obveznosti v zvezi z izvajanjem prvega ocenjevanja, obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije hrupa v naravno in življenjsko okolje

- 4.3.1. Upravljevec mora v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje, zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja v stanju njihove največje zmogljivosti obratovanja.

- 4.3.2. Upravljavec mora izvedbo občasnega ocenjevanja hrupa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja izvajati enkrat v obdobju treh let.
- 4.3.3. Upravljavec mora Agenciji RS za okolje predložiti kopijo poročila o ocenjevanju hrupa zaradi emisije vira hrupa najkasneje v 30 dneh po opravljenem ocenjevanju hrupa.
- 4.3.4. Upravljavec mora poročila o ocenjevanju hrupa zaradi emisij naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.
- 4.3.5. Obratovalni monitoring hrupa lahko izvaja oseba, ki ima za to dejavnost pooblastilo ministrstva pristojnega za varstvo okolja.

5. Okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki

5.1 Zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti

- 5.1.1 Upravljavec mora odpadke skladiščiti tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in brez uporabe postopkov in metod, ki bi čezmerno obremenjevali okolje.
- 5.1.2 Upravljavec mora odpadke skladiščiti v za to namenjenih in v skladu s predpisi urejenih objektih ali napravah, pri čemer količina začasno skladiščenih odpadkov ne sme presegati količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti upravljavca naprave nastanejo v obdobju dvanajstih mesecev.
- 5.1.3 Upravljavec mora zagotoviti, da so odpadki, ki se bodo prevažali ali skladiščili, pakirani tako, da ne povzročajo škodljivih vplivov na okolje ali zdravje ljudi. Nevarni odpadki, ki se bodo prevažali ali skladiščili, morajo biti označeni skladno s predpisi, ki urejajo označevanje nevarnih kemikalij ter v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.
- 5.1.4 Upravljavec mora odpadke, ki so namenjeni za predelavo ali odstranjevanje skladiščiti ločeno po vrstah odpadkov tako, da so izpolnjene zahteve za predvideni način predelave ali odstranjevanja.
- 5.1.5 Upravljavec mora za nastale odpadke zagotoviti obdelavo tako, da jih odda osebi, ki je vpisana v evidenco oseb, ki ravna z odpadki.
- 5.1.6 Upravljavec mora izpolnjevanje obveznosti iz točke 5.1.5 izreka tega dovoljenja dokazovati:
 - s pogodbo ali drugim dokazilom o oddaji oziroma prodaji odpadkov prevzemniku odpadkov ter veljavnim evidenčnim listom, kadar oddaja odpadke zbiralcu odpadkov, trgovcu ali neposredno izvajalcu obdelave odpadkov v Republiki Sloveniji ali
 - s transportno listino v skladu z Uredbo 1013/2006/ES, kadar pošilja odpadke v obdelavo v druge države.
- 5.1.7 Upravljavec mora zagotoviti, da za vsako pošiljko odpadkov, ki jo odda zbiralcu, trgovcu ali neposredno obdelovalcu odpadkov, pripravi evidenčni list pred začetkom pošiljanja, kadar oddaja nevarne odpadke, oziroma najpozneje v 30 dneh po zaključku pošiljanja, kadar oddaja nenevarne odpadke.
- 5.1.8 Upravljavec mora imeti izdelan Načrt gospodarjenja z odpadki za štiri leta in ga vsako leto pregledati in ustrezno popraviti. Pri izdelavi načrta gospodarjenja z odpadki mora povzročitelj odpadkov glede obdelave odpadkov upoštevati usmeritve iz operativnih programov varstva okolja na področju ravnanja z odpadki.
- 5.1.9 Upravljavec mora voditi evidenco glede na vrsto in količino odpadkov, ki nastajajo ločeno po kraju nastanka odpadkov, skladno s predpisi, ki določajo ravnanje z

odpadki. Sestavni del evidence morajo biti tudi potrjeni evidenčni listi o ravnanju z odpadki in transportne listine v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

- 5.1.10 Upravljavec mora dokumentacijo o evidenci za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj pet let.

5.2 Obveznosti poročanja za odpadke, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti

- 5.2.1 Upravljavec mora Agenciji RS za okolje najkasneje do 31. marca tekočega leta dostaviti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto, in sicer ločeno po kraju nastanka.

5.3 Zahteve za ustrezno ravnanje z embalažo in odpadno embalažo

- 5.3.1 Upravljavec mora imeti sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z embalažo in odpadno embalažo. Upravljavec mora o načinu zagotavljanja predpisanega ravnanja na primeren način obveščati svoje kupce ob dobavi.

6. Okoljevarstvene zahteve za učinkovito rabo vode in energije

- 6.1 Upravljavec mora voditi evidenco o porabi vode in energije.

7. Ukrepi za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer

7.1 Skladiščenje nevarnih snovi

- 7.1.1. Upravljavec sme uporabljati za skladiščenje nevarnih snovi skladiščne naprave (rezervoarje) navedene v Prilogi 1 tega dovoljenja.
- 7.1.2. S skladiščnimi napravami iz Priloge 1 tega dovoljenja, nadzemnimi cevovodi ter transportnimi napravami za transport nevarnih in škodljivih snovi je treba ravnati in obratovati tako, da je onemogočeno onesnaženje ali poslabšanje kakovosti vode, zraka ali tal.
- 7.1.3. Nadzemni rezervoarji morajo biti izdelani, postavljeni in opremljeni tako, da je vedno in brez posebnih priprav mogoča kontrola tesnosti.
- 7.1.4. Nadzemni rezervoarji s prostornino nad 300 l v zaprtih prostorih in nadzemni rezervoarji s prostornino nad 1000 l na prostem morajo imeti lovilni prostor za prestrezanje nevarnih snovi.
- 7.1.5. Upravljavec mora zagotoviti, da prostornina lovilnega prostora odgovarja prostornini rezervoarja, ki je vgrajen v lovilnem prostoru.
- 7.1.6. Lovilni prostor ne sme imeti odtoka. Lovilna posoda mora biti postavljena tako, da zajema tudi curek, ki bi lahko pri visokih cisternah iztekal prek sten lovilne posode. Padavinska voda se odvaja samo, če ustreza pogojem za izpust v kanalizacijo oziroma odvodnik.
- 7.1.7. Embalažne posode manjše prostornine, v katerih se skladiščijo nevarnih snovi, morajo biti skladiščene na utrjenih površinah, ki odvajajo padavinske vode prek primerne čistilne naprave v kanalizacijo ali odvodnik.
- 7.1.8. Tekočine, ki med seboj reagirajo, ne smejo biti skladiščene v istem lovilnem bazenu.
- 7.1.9. Podzemni cevovodi za polnjenje in praznjenje skladiščnih posod morajo biti izvedeni tako, da zaradi korozije ne postanejo netesni, ali pa morajo biti zavarovani tako, da nevarna tekočina ne more nekontrolirano izteči (kinete iz nepropustnega materiala z nagibom proti kontrolnem jašku oz. lovilnemu prostoru).

- 7.1.10. Nadzemni cevovodi morajo biti zaščiteni proti koroziji in mehanskim poškodbam.
- 7.1.11. Skladiščne posode morajo biti opremljene z napravami, ki preprečujejo polnitev nad predvideno dopustno količino.
- 7.1.12. Cevi za polnjenje in praznjenje rezervoarjev morajo imeti tesne spoje, ki ne dopuščajo iztekanja, odkapljevanja oz. hlapenja nevarnih snovi med pretakanjem. Pregibne cevi morajo biti med pretakanjem v celoti vidne.
- 7.1.13. Na rezervoarjih in na cevovodih mora biti označen dopustni pritisk, ki se med prečrpavanjem nevarnih tekočin ne sme prekoračiti.
- 7.1.14. Površine, na katerih se prečrpavajo in pretakajo nevarne snovi (prečrpališča) morajo biti utrjene s plastjo nepropustnega materiala in opremljene tako, da razlite nevarne snovi ne morejo odtekati v površinske vode, v kanalizacijo ali pronicati v tla. Padavinske vode s teh površin morajo odtekati v kanalizacijo oz. odvodnik prek primerne čistilne naprave.
- 7.1.15. Usedline in ostanke nevarnih snovi iz skladiščnih posod je treba odstranjevati tako, da niso ogrožene površinske ali podtalne vode in zrak, kot to določajo predpisi o ravnanju z odpadki.
- 7.1.16. Upravljavec mora zagotoviti preizkušanje in nadzor skladiščnih naprav in opreme teh naprav, in sicer za rezervoarja Rez 1 in Rez 2 iz Priloge 1 tega dovoljenja preizkusiti s pomočjo pooblaščenih strokovnih institucij po ev. rekonstrukciji, pred ponovno uporabo, če naprava ni bila več kot dve leti v rabi in najpozneje po petih letih. Po preizkusu mora izdati pooblaščen strokovna institucija ustrezno potrdilo.
- 7.1.17. V primeru netesnosti rezervoarjev, cevovodov, skladišč in transportnih naprav za transport nevarnih snovi, ki je ni mogoče odpraviti, zaradi tega pa obstaja nevarnost onesnaženja ali poslabšanja kakovosti vode, zraka ali tal, je treba prenehati z njihovim obratovanjem in jih izprazniti.
- 7.1.18. Skladiščne posode je treba polniti in prazniti tako, da je preprečeno razlivanje nevarnih snovi. Prečrpavanje nevarnih snovi je dovoljeno le na prečrpališčih, razen v primeru, ko je zaradi okvare potrebno transportno ali skladiščno napravo izprazniti.
- 7.1.19. Upravljavec mora zagotoviti, da vsako polnjenje in praznjenje skladiščnih enot (posod) za nevarne snovi nadzorujejo za to delo kvalificirani delavci. V času polnjenja ali praznjenja morajo biti ti delavci neprekinjeno navzoči.
- 7.1.20. Skladiščne posode, razen nadzemnih skladiščnih posod s prostornino do 1.000 l, se smejo polniti samo ob uporabi naprave, ki samodejno prekine dotok nevarne snovi, ko je posoda napolnjena (velja za Rez 1 in Rez 2 iz Priloge 1 tega dovoljenja).
- 7.1.21. Upravljavec mora za obratovanje skladiščnih enot za nevarne snovi sprejeti obratovalni poslovnik in voditi obratovalni dnevnik.
- 7.1.22. V primeru poškodb rezervoarjev za skladiščenje nevarnih snovi iz Priloge 1 tega dovoljenja ali nadzemnih cevovodov za njihov transport, mora upravljavec nemudoma javiti pristojnemu inšpektoratu za zaščito in reševanje.

7.2 Splošne zahteve za čim višjo stopnjo varstva okolja

- 7.2.1. Z namenom preprečevanja in zmanjševanja obremenjevanja okolja mora upravljavec naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja imeti plan preventivnega vzdrževanja.

7.3 Zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav

- 7.3.1. Ob dokončnem prenehanju obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, vse nevarne snovi in odpadke, ki se nahajajo v napravah ali so nastale zaradi delovanja naprav, odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo področje ravnanja z nevarnimi snovmi in odpadki.
- 7.3.2. Po odstranitvi nevarnih snovi in odpadkov iz točke 7.3.1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, izvesti tudi monitoring onesnaženosti tal in v primeru prekomerne onesnaženosti zemljine izvesti sanacijo zemljine skladno z veljavnimi predpisi.

8. Upravljavec mora pri obratovanju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja izpolnjevati še druge posebne pogoje

- 8.1 Upravljavec mora redno spremljati rabo energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov in nastajanja odpadkov.
- 8.2 Upravljavec mora poročati Agenciji RS za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi, ki urejajo Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal in predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod, prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter ravnanje z odpadki.

9. Obveznost obveščanja o spremembah

- 9.1 Upravljavec mora v primeru spremembe upravljavca najkasneje v 15 dneh obvestiti Agencijo RS za okolje o novem upravljavcu.
- 9.2 Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprav, ki lahko vpliva na okolje, pisno prijaviti Agenciji RS za okolje, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- 9.3 Upravljavec mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- 9.4 Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

10. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja se izdaja za določen čas, in sicer za dobo 10 let od dneva dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

11. Pritožba stranskega udeleženca

Pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve tega dovoljenja.

12. Stroški postopka

V tem postopku stroški niso nastali.

O b r a z l o ž i t e v

I. Zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi ministrstva opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ) je dne 30. 10. 2006, s strani stranke – upravljavca Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva cesta 10, 2250 Ptuj (v nadaljevanju: upravljavec), ki jo zastopa predsednik uprave in generalni direktor Roman Glaser, prejelo zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, tj. za obratovanje naprav Perutnina Ptuj, d.d., PC Mesna industrija Ptuj, in sicer za:

- Klavnico perutnine, z zmogljivostjo zakola 9100 brojlerjev na uro oz. 120000 brojlerjev na dan oz. 190 ton mesa na dan,
- Tovarno proteinskih koncentratov (TPK) (kafilerija), z zmogljivostjo predelave največ 42 ton živalskih stranskih proizvodov III. kategorije na dan (od tega v kostno moko in perno moko 33 ton na dan in v mast 9 ton na dan), in
- Predelavo perutninskega mesa v mesne izdelke, s proizvodno zmogljivostjo 79 ton gotovih izdelkov na dan.

Upravljavec je vlogo dopolnil dne 24. 11. 2006, 19. 3. 2009, 23. 1. 2010, 14. 4. 2010, 3. 5. 2010, 21. 5. 2010, 24. 5. 2010 in 26. 5. 2010.

II. Pravna podlaga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja

68. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD in 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08 in 108/09, v nadaljevanju ZVO-1) določa, da mora upravljavec za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, in za vsako večjo spremembo v obratovanju te naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca. Skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti s proizvodno zmogljivostjo nad pragom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja. Med naprave se ne uvrščajo naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe ali je bilo pred njeno uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov. Skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) je druga naprava, ki mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po določbah 82. člena ZVO-1, ki določa, da mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, če se v njej izvaja dejavnost, ki povzroča emisije v zrak, vode ali tla, za katere so predpisane mejne vrednosti skladno z določbami 17. člena tega zakona, ali če se predeluje ali odstranjuje odpadke po predpisih o ravnanju z odpadki skladno z določbami 20. člena tega zakona. Skladno s 5. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) se v primeru, če isti upravljavec na istem kraju upravlja tudi z drugo napravo ali obratom, ki ima z napravo skupne objekte ali naprave odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki, okoljevarstveno dovoljenje za drugo napravo ali obrat izda v okviru okoljevarstvenega dovoljenja za napravo.

Skladno s prvim odstavkom 70. člena ZVO-1 mora upravljavec v zvezi z obratovanjem naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, zagotoviti ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, preprečitev onesnaženja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjevanje skladno s predpisi, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic in preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

Prvi odstavek 72. člena ZVO-1 določa, da mora naslovni organ odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1, tj. napravo, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti.

Vsebina okoljevarstvenega dovoljenja je določena v 74. členu ZVO-1 in 8. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07).

III. Ugotovljeno dejansko stanje in dokazi na katere je oprto

Naslovni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja odločal na podlagi vloge in dopolnitev vloge z naslednjimi prilogami:

- Poročilo o vrednotenju ravni hrupa v okolju za vir PC Mesna industrija Ptuj, Zagrebška cesta 37, 2250 Ptuj, št. CEVO-PV-011/2009, z dne 30. 1. 2009, izdelal IVD Maribor;
- Gradbeno dovoljenje za rekonstrukcijo kafilerije in gradnjo prizidka kafilerije k poslovnemu kompleksu PC Mesna industrija Ptuj, št. 351-867/2006 (04065) z dne 28. 11. 2006, izdala Upravna enota Ptuj;
- Uporabno dovoljenje za prizidek kafilerije in rekonstrukcijo kafilerije, št. 351-456/2009-4 (04064) z dne 27. 5. 2009, izdala Upravna enota Ptuj;
- Poročilo o meritvah emisije snovi v zrak za Perutnina Ptuj, d.d., št. 333/2008, december 2008, izdelal Talum, d.d., Kidričevo;
- Poročilo o opravljenih meritvah emisij snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, št. poročila 31A/III-2008, z dne 1. 12. 2008, izdelal EKO – EKOINŽENIRING, d.o.o., Ravne na Koroškem;
- Izjava o prenehanju uporabe naprave proizvajalca Dorin in Bitzer s hladivom R22 (Hladilne ali klimatske naprave, ki vsebujejo hladiva z ozonu škodljivimi snovmi), upravljavec sam;
- Izjava o uporabi prekajevalnih komor izključno za termično obdelavo proizvodov, upravljavec sam;
- Poslovnik za napravo za čiščenje odpadnih plinov: Biofilter v Tovarni proteinskih koncentratov, december 2009, izdelal upravljavec sam;
- Odločba (sprememba parcel) št. 02112-691/2009-2 z dne 26. 8. 2009, izdala Geodetska uprava RS, Območna geodetska uprava Ptuj;
- Mnenje upravljavca javne kanalizacije in Centralne čistilne naprave Ptuj št. 133CČN/2010, z dne 26. 4. 2010, Komunalno podjetje Ptuj, d.d.;
- Poročilo o preskusu za odpadek (pesek iz želodčkov (mlinčkov) perutnine iz klanja perutnine, ki je usedlina v čistilni napravi) iz začasnega skladišča ob čistilni napravi, št. 254/10, z dne 12. 4. 2010, izdelal IKEMA d.o.o., Lovrenc na Dravskem polju;
- Uporabno dovoljenje št.: 351-666/69-4-PJ z dne 10.03.1983, Občina Ptuj, Občinski komite za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve;
- Dopis podjetja MEGAVAR d.o.o., št. 31545-P1 z dne 14.09.1995 in posnetek stanja kompenzacijskih naprav iz leta 1995;

- Poročilo o meritvah elektroenergetskih veličin in višjeharmonskih komponent v transformatorskih postajah 20 KV/0,4 KV Perutnine, z dne 6. 4. 1998, izdelal upravljavec sam;
- Pogodba o prenosu obveznosti skladno s 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, z dne 21. 8. 2003, sklenjena z družbo SLOPAK, d.o.o., Parmova 41, Ljubljana;
- Aneks št. 1 k Pogodbi o prenosu obveznosti skladno s 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, z dne 8. 1. 2008, sklenjen z družbo SLOPAK, d.o.o., Parmova 41, Ljubljana;
- Podatki o kotlih, izdelal upravljavec sam;
- Fotokopije kotlovskih knjižic.

V postopku je bilo na podlagi predložene dokumentacije ugotovljeno naslednje:

Naslovni organ je na podlagi vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ugotovil, da so naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja obstoječe naprave, ki se skladno s prilogo 1 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), razvrščajo:

- Klavnica perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja se uvršča med klavnice, z oznako vrste dejavnosti 6.4a, z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton živalskih trupov na dan,
- Tovarna proteinskih koncentratov (TPK) (kafilnerija) iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja, se uvršča med naprave za predelavo živalskih stranskih proizvodov (III. kategorije), z oznako vrste dejavnosti 6.5, z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan, in
- Predelava perutninskega mesa v mesne izdelke iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja se uvršča med naprave za proizvodnjo živil z obdelavo in predelavo surovin živalskega izvora (razen mleka), z oznako vrste dejavnosti 6.4b1, s proizvodno zmogljivostjo več kot 75 ton končnih izdelkov na dan.

Naslovni organ je iz podatkov v vlogi ugotovil naslednje zmogljivosti naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja:

- Klavnica perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja - zmogljivost zakola 9.100 brojlerjev na uro oz. 120.000 brojlerjev na dan oz. največ 190 ton mesa na dan;
- Tovarna proteinskih koncentratov (TPK) iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja - zmogljivost predelave največ 42 ton živalskih stranskih proizvodov 3. kategorije na dan (od tega v mesno kostno moko in perno moko 33 t/dan in v mast 9 t/dan), in
- Predelava perutninskega mesa v mesne izdelke iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja - zmogljivost proizvodnje 79 ton končnih izdelkov na dan.

Tehnološke enote navedene v točki 1.4 izreka tega dovoljenja so neposredno tehnično povezane dejavnosti naprav iz točk 1.1, 1.2 in 1.3 izreka tega dovoljenja.

Naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja so medsebojno povezane preko proizvodnih procesov. Živalske stranske proizvode III. kategorije (v nadaljnjem besedilu: ŽSP III. kat.) iz klavnice perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja se predela v Tovarni proteinskih koncentratov (kafilneriji, v nadaljnjem besedilu: TPK) iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja. Medsebojno sta povezani tudi Klavnica perutnine in Predelava perutninskega mesa iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja, ki dobiva iz Klavnice perutnine večino surovin za proizvodnjo. Odpad od strojnega izkoščevanja iz naprave za predelavo perutninskega mesa je ŽSP III. kat. in se predela v TPK iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja. Industrijske odpadne vode iz proizvodnih procesov iz naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, razen industrijskih (hladilnih) odpadnih vod, so speljane na industrijsko čistilno napravo (N32) iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja, kjer se očistijo in nato odvajajo v javno kanalizacijo, ki se zaključuje s Centralno čistilno napravo mesta Ptuj.

Upravljavec na istem kraju ne upravlja z drugo napravo, ki bi bila z napravami iz točke 1 izreka tega dovoljenja neposredno tehnično povezana naprava.

Naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo na zemljiščih s parcelno številko 2439/2, 2439/3, 2440/2, 2440/3, 2443, 2444, 2445/2, 2450, 2451/1, 2456/5, 2456/6, 2456/7, 2453, 2454/1, 2454/2, 2453/3, 2454/4, 2454/5, 2454/6, 2454/7, 2454/8, 2454/9, 2455, 2456/3, 2460, 2461, 2462/2, 2463/1, 2463/3, 2464, 2465 in 2435, vse katastrska občina Ptuj.

Območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja se ureja na podlagi Srednjeročnega družbenega plana Občine Ptuj za obdobje 1986-1990, dopoljenega v letu 1994 (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 25/86, 28/86, 12/87, 28/90, 32/90, 12/93 in 16/94), Spremembe prostorskih sestavin Srednjeročnega družbenega plana Občine Ptuj za obdobje 1986-1990, za območje Mestne občine Ptuj, dopoljenega v letih 1996, 2002 in 2004 (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 8/97, 1/02 in 8/04) in prostorskega izvedbenega akta Prostorski ureditveni pogoji za območje mesta Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 7/94, in Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 11/97). Območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja je namenjeno proizvodni dejavnosti.

Naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo na območju vodovarstvenega pasu (režim 4).

Območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja se ne uvršča v posebno varovana območja s področja narave ter naravne in kulturne dediščine. V neposredni bližini se razteza varovano območje Natura 2000. Na obravnavano območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja meji »ekološko pomembno območje Drava«.

Območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja je na osnovi določil 3. člena Uredbe o ukrepih za ohranjanje in izboljšanje kakovosti zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 52/02 in 41/04) in 2. člena Sklepa o določitvi območij in stopnji onesnaženosti zaradi žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, delcev, svinca, benzena, ogljikovega monoksida in ozona v zunanjem zraku (Uradni list RS, št. 72/03), razvrščeno v območje onesnaženosti SI 1, za katero je določena II. stopnja onesnaženosti zraka.

V skladu s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08 in 109/09) se območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja uvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom. Območje naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja je območje brez stanovanj, namenjeno proizvodni dejavnosti. Na severni strani meji na železniško progo in stanovanjski objekt, na južni strani meji na parkirišče, kmetijske površine in obvoznico, na vzhodni strani meji na potok Studenčnica, v ozadju so farmski objekti in stanovanjski objekti, na zahodni strani pa meji na cesto, v ozadju so kmetijske površine in poslovni objekti. Stavbe z varovanimi prostori v bližini naprav se nahajajo v III. stopnji varstva pred hrupom.

Naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo na območju brez stanovanj, ki je namenjeno proizvodni dejavnosti in je skladno s 3. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) uvrščeno v območje II. stopnje varstva pred sevanji.

Območje naprav ni obrat po določbah Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 71/08).

V Klavnici perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja potekajo naslednji proizvodni procesi:

- sprejem žive perutnine, razkladanje kamionov in počivanje živali v prostoru sprejema,
- obešanje živali, omamljanje, klanje, izkrvavitev, parjenje, skubljenje, izločevanje konfiskata in odstranjevanje glav ter trahej v nečistem delu,
- ugotavljanje poškodb, prevešanje, odpiranje trupov, odstranjevanje drobovja, odstranjevanje črevesja in žolča, pregled notranjih organov, ločevanje in obdelava jeter, src, vranic in želodcev, odstranjevanje golš, odstranjevanje vratov, rezanje vratne kože, končna kontrola, zunanje in notranje pranje, ročna kontrola in prevešanje na hladilno linijo v evisceraciji,

- hlajenje drobovine in vratov v hladilnih bazenih z ledno vodo ter hlajenje trupov v pršilnem in zračnem hladilnem tunelu,
- pranje in dezinfekcija kontejnerjev za živali,
- čiščenje klavnice po končanem procesu klanja in obdelave.

Sprejem živali (N1)

Perutnini, namenjeni za zakol, se z namenom zmanjšanja možnosti fekalne kontaminacije pri transportu, pri pranju kontejnerjev in zaradi vsebine prebavil, odvzame krmo vsaj 8 ur pred nakladanjem, pitna voda se pusti vse do nakladanja. Po sprejemu živih živali skozi vhod nečistega dela (razkuževalna bariera) in tehtanja kamionov se na tehtnici prevzame živali le, če imajo veljavno zdravstveno spričevalo. V oddelku sprejema perutnine se razloži pripeljane kontejnerje z živalmi. Sprejem je zaščiten pred zunanjimi vplivi in opremljen je z ventilacijskim sistemom. Po razlaganju se kamioni odpeljejo v pralnico kamionov (N34), kjer se operejo in razkužijo. Nato se vrnejo v nečisti del perutninske klavnice, kjer se nanje naložijo oprani in razkuženi kontejnerji.

Polne kontejnerje se naloži na transportno mizo, ki jih transportira do izsipnega mesta, od koder potujejo do krožne mize, kjer jih vešalci obešajo na obešalno linijo, po kateri živali potujejo do mesta omamljanja.

Prazni kontejnerji potujejo naprej v pralni tunel na pranje in razkuževanje. Korito pralnega bazena se nato izprazni, očisti in ponovno napolni s svežo vodo. V razkužilnem bazenu za pranje in razkuževanje je razkužilno sredstvo, ki se ga dozira dvakrat na izmeno (po potrebi se ga doda). Oprani in razkuženi kontejnerji se zložijo in se skladiščijo v čistem delu sprejema.

Prah, ki nastane tako pri nakladanju, kot tudi pri transportiranju živali do krožne mize, se odsesava centralno. Ves sistem od praznjenja kontejnerjev do krožne mize je prav tako zaprt in priklopljen na odsesavanje prahu. Prah se zbira v posebnih vrečah in se ga oddaja podjetju Koto, d.d., Ljubljana.

Omamljanje in zakol živali (N2)

Pred klanjem se živali omami. Na kavljih obešalne linije za zakol živali potujejo skozi napravo za omamljanje. Omamljanje je izvedeno preko vodne kopeli, pri čemer je voda v vodni kopeli pod električno napetostjo. Omamljene živali potujejo do stroja za avtomatski zakol živali, kjer se izvede izkravitveni vrez, sledi odstranjevanje glav na stroju za odstranjevanje glav. Nezdostno izkravitvene živali se izločijo. Čas izkravitve je odvisen od hitrosti zakola (znaša cca. 2,5 minute). Ves čas so živali obešene nad izkravitvenim bazenom, v katerem se zbira kri. Med procesom klanja se kri zbira v izkravitvenem bazenu. Velikost in lega bazen je takšna, da onemogoča zlivanje krvi izven bazena. Iz izkravitvenega bazena se kri prečrpa (dvakrat v izmeni) v rezervoar za kri, ki se nahaja v napravi iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja (tj. v TPK).

Po zaključku klanja se izkravitveni bazen sprazni in očisti.

Parjenje (N3)

Sledi parjenje živali v vroči kopeli tj. namakanje živali v vroči vodni kopeli z namenom, da se zrahlja podkožno tkivo in olajša skubljenje. Parilnik se vsako jutro napolni s svežo vročo vodo. Temperatura vode se avtomatično regulira z dovodom pare. Zaradi izgub se med procesom parjenja v parilnik nenehno dovaja tudi sveža voda. Živali so v parilniku (v vodi pri temperaturi med 49 °C – 52 °C) potopljene cca. 3 minute (odvisno od teže, starosti živali in faktorjev okolja). Po končanem dnevnem zakolu se parilnik izprazni, dobro opere in razkuži.

Skubljenje perja (N4)

Po parjenju se odstrani perje z živali s pomočjo strojev za skubljenje. V liniji so štirje skubilci, pred katerimi je nameščen dodatni skubilec repnih peres. Povezava jermenov s koluti je nastavljena tako, da se vsak drugi skubilni krožnik vrti v eno in isto smer, vsak prvi pa v nasprotno. Diskasti skubilniki z gumijasti skubilni prsti, ki udarjajo na površino trupa, z vodnim curkom operejo in oskubijo vso perje, razen nekaj preostalih peres, tulcev in dlačic, ki se očistijo ročno. Po skubljenju se odstranijo glave in izvlečejo sapniki in požiralniki.

Zadnja faza je umivanje in odstranitev ostankov perja. Perje prenaša vodni tok do zbirnega bazena v črpališču, tu ga separator loči od vode, voda se ponovno vrne v proces, perje pa se vakuumsko transportira v napravo iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja (TPK).

Na koncu zakolne linije se opravi odrez nog, trupi se prevesijo na evisceracijsko linijo. Noge obvisijo na kavljih, potujejo do snemalnika nog, kjer se snemajo in padajo v mlin za mletje nog ter se sprotno preko vakuum vodov transportirajo v napravo iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja (TPK).

Odstranitev drobovja (N5)

Proces odstranitve drobovja poteka strojno, s sistemom za odstranjevanje drobovja (eviscerator), v liniji, ki jo sestavljajo: stroj za odstranjevanje drobovja, naprava za obešanje paketov, naprava za pranje trupov in separator drobovja. Paket drobovja se viseč pripelje k odstranjevalniku črevesja oz. žolčnika. Tu se črevesje loči od želodca, potem pa črevesje preko centralnega odvoda pride v nabiralno posodo. Rezalna priprava izreže žolčnik iz jeter in ga prav tako odvede preko vakuumske cevi v predelavo odpadkov (TPK).

Separator jeter odvzame jetra iz paketa drobovja. V pralni bobnu se jetra očistijo s pomočjo škropilnikov. Prisotna maščoba in ostali drobni delci pri tem padejo skozi luknje bobna v zbirno posodo. Na koncu bobna pridejo jetra na transportno mizo za prebiranje jeter. Preostali paket drobovja potuje k snemalcu src in pljuč, kjer se odrežejo s pomočjo rezalne priprave. Nato separator srca in pljuč loči pljuča od srca. Na koncu padejo srca v vodni rezervoar in se potopijo. Polžasti transporter očisti in transportira srca navzgor. Pljuča, ki so padla v vodni rezervoar, plavajo na površini in se preko prelivnega roba odvajajo k odpadkom. Separator srca in pljuč je opremljen z zbiralnikom za ločen odvod pljuč in čistilne vode.

Na koncu linije padajo želodčki v stroj za obdelavo želodcev. V stroju odprejo želodce posebni cirkularni noži avtomatično tako, da ostaneta obe polovici med seboj povezani. Vodni curek odstrani želodčno vsebino in opere notranjo steno želodca. Želodci potujejo naprej v stroj za razmaščevanje, ki se sestoji iz perforiranega bobna v katerem se vrti os, opremljena z gumijastimi prsti, ki odstranjujejo zunanjo maščobo z želodcev. Od tu se želodci transportirajo na dočiščevalno mizo in v stroj za odstranjevanje želodčne kutikule.

Vsa omenjena drobovina se preko vakuum vodov transportira v ločene hladilnike za drobovino in vratove. V hladilnikih je hladilno sredstvo ledna voda, v kateri so drobovina in vratovi okoli 10 minut.

Živalski trupi v nadaljevanju potujejo mimo inšpekcijskih mest, stroja za odstranjevanje golš, stroja za odstranjevanje vratov (vratovi padajo v lovilno posodo in se odvedejo v hladilnik za hlajenje vratov), stroja za obrezovanje vratnih kožic, stroja za končno kontrolo, zunanji in notranji pralnik, ter ročne kontrole trupov na liniji do sistema za obešanje, ki preobesi trupe z evisceracijske linije na hladilno linijo.

V procesu obdelave trupov na evisceracijski liniji posamezni stroji pod vakuumom odsesavajo odpadne produkte (ŽSP III. kat.). Ti se zbirajo v zbirnem ciklonu in se sprotno odvajajo preko odvajalnega tanka v napravo iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja (TPK).

Hlajenje (N6)

Po odstranitvi drobovine se trupe čimprej ohladi. Zato se uporablja hladilni sistem, ki ga sestavljata pršilni in zračni hladilni tunel (v obeh nastavljiva temperatura od $-3,0\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $+3,0\text{ }^{\circ}\text{C}$). V pršilnem hladilnem tunelu se trupi hladijo s hladnim zrakom ob pršenju vode, v zračnem hladilnem tunelu pa se ohladijo z obtočnim zrakom. V pršilnem hladilnem tunelu se uporablja pitna voda (najvišja temperatura $1\text{ }^{\circ}\text{C}$). Zrak se hladi z amoniakom.

Po hlajenju se trupi takoj pakirajo ali kosajo in pakirajo.

Čiščenje klavnice (N7)

Po končanem delovnem procesu sledi čiščenje klavnice s pomočjo nizekotlačnega sistema, s katerim se nanaša aktivno peno, ki ima funkcijo čiščenja in razkuževanja prostorov ter opreme. Enkrat tedensko se izvede še čiščenje s kislim sredstvom zaradi odstranitve vodnega kamna in dodatno razkuževanje prostorov in opreme. Čiščenje med delovnim časom se izvaja brez uporabe kemikalij. V pakirnici in razrezu se izvaja čiščenje brez uporabe vode, organske nečistoče se odstranjujejo s posebnimi grebljicami.

Povratna plastična embalaža se redno čisti in razkužuje v stroju za pranje in razkuževanje v pralnici embalaže. Kontejnerji za prevoz živih živali se po izpraznitvi operejo, dezinficirajo in zložijo na opran kamion za prevoz živali. Kamioni se za prevoz živih živali in kamioni za prevoz živil se perejo ločeno v pralnici kamionov (N34).

V napravi **Tovarna proteinskih koncentratov (TPK) iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja** (v nadaljevanju besedila: TPK) poteka predelava ŽSP III. kat., to je odpadkov, ki nastanejo pri klanju perutnine v Klavnici perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja in kot odpad od strojnega izkoščevanja v Predelavi perutninskega mesa iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja. Ti odpadki (ŽSP III. kat.) se sproti, ko nastajajo, transportirajo z vakuumskim transportom v TPK, perje pa z vodnim transportom.

ŽSP III. kat. se predelajo v mesno moko, perno moko in mast. Končni izdelek (moko) kupec uporabi kot surovino za izdelavo hrane za male živali, mast kot surovino za krmo živine.

V TPK se predeluje samo stranske ŽSP III. kategorije, ki ne predstavlja posebnega tveganja za ljudi in živali. Predelava stranski živalskih proizvodov je regulirana z Uredbo (ES) št. 1774/2002.

Tehnološki proces v TPK poteka v naslednjem zaporedju:

- sprejem osnovnih surovin (N18),
- mletje surovin (N18),
- polnjenje peči (N19),
- toplotna obdelava (N19),
- praznjenje destruktorjev, prešanje moke (izločevanje masti) (N20),
- mletje moke (N21),
- sejanje moke (N21),
- hlajenje moke (N21) in
- odprema (N22).

Sprejem osnovnih surovin (N18)

ŽSP III. kategorije iz naprav iz točk 1.1 in 1.3 izreka tega dovoljenja se sproti, ko nastajajo, transportirajo v TPK z vakuumskim transportom (N8), perje pa z vodnim transportom. V TPK se predeluje tudi ŽSP III. kat., ki nastanejo pri klanju v klavnicah drugih upravljavcev in se dnevno dovažajo v specializiranih, zaprtih vozilih (pošiljko spremlja ustrezna dokumentacija).

ŽSP III. kategorije za predelavo se zbira v zbirnem koritu.

Mletje surovin (N18)

ŽSP III. kategorije, namenjeni za predelavo potujejo iz zbirnega korita v mlin, kjer se drobno zmeljejo (na velikost manjšo od 30 mm).

Toplotna obdelava (N19)

Toplotna obdelava poteka v 4 destruktorjih (tj. avtoklavih) pri določeni temperaturi in času. (temperatura najmanj 105 °C, čas trajanja najmanj 95 minut).

Sledi faza sušenja, ki poteka tako, da se pokrovi destruktorjev odprejo, tekoča faza (voda) izpari.

Odpadni plini iz destruktorjev se ohlajajo z zračnimi kondenzatorji, odsesavajo preko nap in vodijo v sistem za prečiščevanje odpadnih plinov, ki povzročajo vonj (N29), in sicer najprej v bioreaktor in nato še v biofilter. Zrak iz prostora se izsesava in vodi direktno na biofilter (N29).

Praznjenje destruktorjev, prešanje moke (izločevanje masti) (N20):

Dobljeno maso se vodi na prešo, kjer se izloči mast. Mast se zbira v cisterni. Mast se uporablja v proizvodnji krmil kot surovino za krmo živali.

Linija za mletje, sejanje in hlajenje proizvodov (N21):

Moka potuje na t.i. finalizacijo, tj. na mletje v mlin, nato se preseje na situ in ohladi. Hlajenje poteka v ločenem, zaprtem prostoru, v zbirnem silosu z mešanjem (s temperaturo zraka).

Predelava perja, krvi in kosti:

Predelava perja poteka na zgoraj opisanih napravah, pri visoki temperaturi in pod tlakom (temperatura nad 133 °C, tlak najmanj 3 bare, čas trajanja najmanj 20 minut). Po razpadu (hidrolizi) sledi sušenje v destruktorjih, dobljena moka se nato še dodatno suši v sušilcu. Moka nato potuje na mletje, sejanje in hlajenje.

Skupaj s perjem se predeluje tudi kri.

Kosti se predeluje skupaj z mehкими deli po zgoraj opisanih postopkih. Za proces predelave je bistveno, da se zmanjša velikosti delcev za predelavo (z mletjem). Dovoljeni postopki predelave so predpisani z Uredbo (ES) št. 1774/2002.

Linija za skladiščenje, pakiranje in odpremo proizvodov (N22) :

Končni izdelek se polni v big – bag vreče ali odpremi v razsutem stanju (zaprte cisterne). Polnjenje cistern za transport in polnjenje v vreče poteka v istem prostoru kot finalizacija.

Sistem za prečiščevanje odpadnih plinov, ki povzročajo vonj (biofilter) (N29):

Zrak iz proizvodnih prostorov se s sistemom podtlaka izsesava in vodi v sistem za prečiščevanje odpadnih plinov, ki povzročajo vonj (N29), namenjen za čiščenje onesnaženih izpušnih sistemov z vonjavami, ki izločajo vodikov sulfid in amonijak.

Glavni enoti tega sta bioreaktor in biofilter.

Čiščenje odpadnega zraka poteka tako, da se ves odpadni zrak iz notranjosti prostorov naprave TPK iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja, še posebej pa odpadni zrak, ki nastane pri toplotni obdelavi ŽSP III. kategorije (tj. klavnih odpadkov) v destruktorjih (N13) in drugih postopkih proizvodnje, s pomočjo ventilatorja, ki ustvarja podtlak, izsesava v bioreaktor.

Bioreaktor je pralnik, napoljen z anorganskim polnilom (vulkanski kamni). Z mikroorganizmi (kemolitotrofne bakterije) poteka oksidacija žveplovih in dušikovih spojin. Bakterije, kot vir ogljika, uporabljajo ogljikov dioksid iz zraka. Tako se bistveno zmanjšajo izpusti (vonjave), ki vsebujejo žveplo, vodik in amoniak že pri nizkih koncentracijah. Deluje ob rednem vlaženju (pršenju) vrha in raztopljenih substanc. Potrebna je zagotavljanje zadostno oskrba s kisikom in temperaturo izpušnega zraka >45 °C.

Iz bioreaktorja potuje odpadni zrak v dvostopenjski pralnik, kjer zrak s pršenjem vode skozi šobe z določenim pritiskom iz odpadnega zraka odstrani manjše delce in ga obenem navlaži. Vodne kapljice se ujamejo na posebnem filtru v pršni komori, ustrezno navlažen zrak pa potuje v biofilter.

Biofilter je zgrajen iz dveh plasti grobo narezanega in zdrobljenega ter rahlo kompostiranega korenovca, ki je v glavnem iz korenin lesa iglavcev in listavcev. Na vrhu je še tretji sloj iz kokosovih in šotinih vlaken. V biofiltru se med temi plastmi korenin in kokosovih ter šotinih vlaken nahajajo mikroorganizmi, ki z svojim metabolizmom iz zraka odstranjujejo nezaželene vonjave in majhne delce. Tako iz biofiltra izstopa čist zrak (očiščen vonjav).

V napravi **Predelava perutninskega mesa iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja** poteka predelava perutninskega mesa v različne mesne izdelke.

Po zakolu in evisceraciji perutninskih trupov v Klavnici perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja se izvaja nadaljnja obdelava. Perutninske trupe se po hlajenju strojno razreže in po potrebi dodatno obdela. Vse vrste perutninskega mesa (celi trupi, anatomske deli trupov, drobovina itd.) se na koncu ustrezno zapakira in skladišči do prodaje.

Perutninsko meso se predela v proizvode tj. v različne vrste perutninskih klobas in mariniranih oz. začinjenih proizvodov. Vse proizvode se izdeluje po točno določenih tehnoloških postopkih, na koncu proizvodnje pa tudi pripravi za prodajo (zapakira, deklarira, itd). Celoten proces je avtomatiziran.

Tehnološki postopek predelave perutninskega mesa se začne z razrezom in pakiranjem perutninskega mesa za potrebe proizvodnje. Razrez in pakiranje se izvaja na liniji razrez in pakiranje mesa (N9) v napravi iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja (ta linija se uporablja tako za klanje, kot tudi za predelavo mesa). Ohlajeni piščančji trupi se (pri temperaturi do +4 °C) prevesijo na sortirno linijo. Sistem za preobešanje trupe preobeša s hladilne linije na sortirno linijo. Ob tem se trupi tudi tehtajo, vsi podatki se avtomatsko posreduje krmilnemu sistemu, ki v nadaljevanju določa kje in za kaj se bo določen piščančji trup uporabil.

Drobovina se po ohlajanju odcedi in zbira v plastične zaboje za drobovino, v katerih se odpelje naprej v pakirnico. Vratovi se po ohlajanju sortirajo, ostanki, ki so lahko prisotni v hladilnem bazenu (vratnih kožic in deli peruti) se zberejo in vakuumsko transportirajo na predelavo v TPK iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja, kjer se zbira v plastični embalaži za drobovino.

Razrez in sortiranje:

Avtomatski preobešalnik preobesi trupe (sortirane), s sortirne linije na linijo za razrez. Izvede se razrez trupov, peruti, prsi, beder, stegen, krač, trtic in piščančjih polovic. Kosano perutninsko meso se sortira.

Izkoščevanje in dodelava mesa:

Izkoščevanje mesa (prsi, beder) se izvaja na polavtomatskih izkoščevalnih linijah.

Pripravljeno meso se v polietilenski embalaži transportira do nadaljnjih obdelav (odrezovanje odvečne maščobe, ostankov kosti, poškodovanih delov ipd.).

Po obdelavi poteka sortiranje izkošččenega mesa, pakiranje (v vrečke, v razsutem stanju, na podstavke, vakuumsko, v modificirano atmosfero).

Opremljeni proizvodi se zlagajo v polietilenske zaboje, transportirajo do prevzemnega mesta, stehajo, opremijo z ustrezno deklaracijo in po prevzemu transportirajo v skladišče.

Način skladiščenja oz. temperatura skladiščenja je odvisna od vrste proizvoda. Pakirane proizvode na plastičnih transportnih paletah se odpelje v skladiščne prostore, kjer se v celicah za sveže meso ohlajeni proizvodi skladiščijo pri temperaturah od -2 °C do +4 °C, v celicah za zamrznjeno meso se skladiščijo globoko zamrznjeni proizvodi pri temperaturi pod -18 °C in se nato pred zmrzovanjem prepakirajo v kartonsko embalažo in se v napravi za kontinuirano zmrzovanje (cca. -35 °C) globoko zamrznejo.

Začinjeni in marinirani proizvodi (N15):

Različne vrste svežih proizvodov (piščančje meso, deli piščančjih trupov, itd) se v nadaljnji proizvodnji predelujejo v začinjene oz. marinirane proizvode.

Vhodne surovine se dostavljajo v proizvodnjo iz skladiščnih prostorov v ohlajeni obliki, oviti v PE folijo ter zloženi v transportne PVC zaboje, ki se nahajajo na transportnih PVC paletah.

Sestavine se ustrezno pripravi, obdelata in blanšira (npr. zelenjava se očisti, nareže, blanšira, ohladi ipd.). Tako pripravljene se ohladi in skladišči do uporabe.

Sledi postopek mariniranja in začinjanja mesa, kjer se na meso ročno nanaša ustrezno količino marinade oz. začimb.

Izdelava proizvodov se vrši ročno in strojno. Posamezne začinjene komponente za izdelavo različnih (piščančje meso, slanina, zelenjava) se zloga v posebne modele. Polne modele se da v napravo, kjer se na surovino nataknejo špile in izrežejo različni. Pri določenih vrstah različnih se še ročno doda narezano zelenjavo in klobasne proizvode.

Proizvode (marinirane kose mesa, različne) se nato pakira na podstavke oz. se prodaja v rinfuzi, nato zloži v transportno embalažo (kartonsko oz. plastično), ustrezno deklarira ter nato zloga na plastične transportne palete. Transportne palete se odpelje v skladiščne prostore, kjer se skladiščijo odvisno od stopnje ohlajenosti.

Proizvodnja klobas:

Za proizvodnjo barjenih klobas se uporablja različne vrste surovega perutninskega mesa, ki se v nadaljnjem postopku ustrezno obdelajo (strojno izkostijo, zmeljejo, napolnijo v ovitke, termično obdelajo ter zapakirajo).

Vhodne surovine se dostavljajo v proizvodnjo iz skladiščnih prostorov v ohlajeni obliki (od -1 °C do +4 °C) oviti v PE folijo ter zloženi v transportne PVC zaboje, ki se nahajajo na transportnih PVC paletah. Priprava, obdelava surovin se vrši v za to primernih prostorih, kjer se posamezna surovina ustrezno pripravi. Obdelane in pripravljene surovine se nato skladiščijo v kadeh do uporabe.

Izdelava strojno izkoščenega perutninskega mesa (N11):

To je tehnološki postopek, kjer se iz posameznih anatomskih delov oz. celih trupov perutnine, s pomočjo posebnih, za to namenjenih naprav, pridobiva izkoščeno piščančje meso (SIM). Pri strojnem izkoščevanju piščančjega mesa (SIM) naprava vhodno surovino najprej zmelje, nato jo s pomočjo posebnega polža potiska preko posebne mreže, pri čemer mehki deli (mišičnina) izhajajo iz naprave kot SIM, ki je osnovna surovina za proizvodnjo barjenih in kuhanih klobas, trdnejši deli (neužitni ostanek) pa gredo naprej v transportni jašek, kjer se s pomočjo vakuuma transportira v TPK iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja.

Mletje mesa:

Posamezne večje kose namrznjenega oz. ohlajenega mesa se zmelje v posebnih napravah na manjše kose različnih velikosti (odvisno od vrste klobas), ki služijo potem kot osnovna surovina za izdelavo klobas.

Tehtanje surovin:

Vse vhodne surovine za izdelavo klobas se na osnovi receptur tehtajo na različnih tehnicah, ki so lahko računalniško povezane s programi za izdelavo klobas.

Priprava nadeva:

Nadev za klobase se izdeluje na osnovi receptur v kuterjih (tj. v napravah za izdelavo mesnega testa, emulzij, končnih nadevov, lahko pa služijo tudi za mešanje manjših kosov mesa). Po točno določenem vrstnem redu se dodajajo posamezne komponente in se jih obdeluje v kuterjih pri različnih hitrostih nožev do želene t.i. razdetosti ter do predpisane končne temperature nadeva.

Namakanje ovitkov in polnjenje nadeva:

Ovitke, različnih velikosti (ϕ 19 – 90 mm) in sestav (plastični, kolagenski, celofanski itd.), se pred uporabo namoči v hladni oz. topli vodi. Časi namakanja so za posamezne ovitke različni.

Polnjenje nadeva v ovitke se vrši odvisno od proizvoda v posebnih napravah (polnilkah, N12), kjer se ovitke napolni z maso in zapre s kovinsko sponko. Tako napolnjene klobase se nato zлага na transportne vozičke.

Termična obdelava (N13):

Termična obdelava klobas se vrši v komorah, kjer je način in čas termične obdelave odvisen od vrste proizvoda. Različne vrste barjenih in kuhanih klobas se termično obdelujejo v pari (pri temperaturi +80 °C do končne središčne temperature +72 °C). Večino klobas se takoj po termični obdelavi tušira (z namenom čim krajšem časa ohlajanja).

Hlajenje proizvodov (N14): Termično obdelane ter nato tuširane klobase se hladi do zelene končne temperature (+ 6 °C). Načini hlajenja klobas so lahko različni (počasni oz. intenzivni).

Vse vrste klobas se pred skladiščenjem oz. prodajo zapakira, deklarira, zloži v transportno embalažo (kartonsko oz. plastično), ponovno deklarira in zloži na plastične transportne palete. Slednje se odpelje v skladiščne prostore, kjer se skladiščijo odvisno od stopnje ohlajenosti (ohlajeni proizvodi pri temperaturi do +4 °C, zamrznjeni proizvodi pri temperaturi pod -18 °C).

Za proizvodnjo poltrajnih izdelkov iz perutninskega mesa v kosih se uporablja različne vrste surovin. Kosi perutninskega mesa se ustrezno obdelajo (masirajo, mešajo ob dodatku mesnega mesa, posameznih začimb in aditivov), napolnijo v ovitke, termično obdelajo in zapakirajo.

Vsi tehnološki postopki proizvodnje poltrajnih izdelkov iz perutninskega mesa v kosih so podobni kot pri proizvodnji barjenih in kuhanih klobas.

Pripravi mesnega testa sledi masiranje mesa v posebnih napravah (t.i. tamblerjih), v vakuumu ali brez, v ohlajenem mediju (+4 °C do +8 °C).

Pripravo nadeva za poltrajne izdelke perutninskega mesa v kosih se izdeluje v kuterjih, kamor se doda predpisana količina masiranega perutninskega mesa, mesno testo in začimbe, se vse skupaj dobro premeša in nato polni v ovitke.

V objektu Mešalnica začimb (N16) poteka prevzem vhodnih komponent, skladiščenje le teh v za to pripravljenih prostorih, mešanje začimbnih mešanic, mešanic aditivov in kombinacija obeh ter skladiščenje gotovih izdelkov. Te se proizvajajo za lastne potrebe. Na omenjeni lokaciji poteka tudi raztehtavanje mešanic na manjše enote.

Za potrebe proizvodnega procesa se uporablja tudi naslednje objekte:

- EKSPEDIT za vhodne surovine (prevzem surovin za proizvodnjo mešanic ter za raztehtavanje),
- EKSPEDIT rezervno skladišče (skladiščenje nitritne soli za potrebe predelave)
- SKLADIŠČE SOLI (skladišče suhih komponent),
- SKLADIŠČE AROMATSKIH SNOVI (prostor je hlajen, za tekočih komponent in komponent, ki morajo biti hlajene)
- PROIZVODNJA (mešanje na dveh mešalih, na prvem se pripravlja mešanica začimb, na drugem pa mešanje aditivov ter končno mešanje začimb in aditivov; mešanice začimb se na liniji zapakirajo ter skladiščijo v skladišču aditivov, ekstrakti se ogrevajo v vodni kopeli, se homogenizirajo, enakomerno razmešajo in nanesejo na nosilec (nejodirana sol).

Gotovi izdelki, ki so zapakirani v povratno embalažo, se skladiščijo v regalih. Po končanih analizah (kemijskih, mikrobioloških) se odpremijo v proizvodnjo oz. k uporabnikom.

Hladilnih sistem (N35):

Za zagotavljanje potrebnih tehnoloških pogojev, se uporablja amoniakni-kompresorski hladilni sistem, s sistemom posrednega (amoniak) hlajenja in neposrednega (glikol) hlajenja.

Za zagotovitev zahtevanih temperatur:

- nizko temperaturni tekoči NH₃ , temperatura – 45 °C
- nizko temperaturni tekoči NH₃ , temperatura – 35 °C
- nizko temperaturni tekoči NH₃ , temperatura – 10 °C
- nizko temperaturni tekoči NH₃ , temperatura – 5 °C

se uporablja:

- sistem izparevanja – 45 °C
- sistem izparevanja – 35 °C
- sistem izparevanja –10 °C
- sistem izparevanja – 5 °C

s pripadajočim kompresorsko / kondezacijskim delom, razvodno mrežo in potrošnikom.

Tako se v sklopu s tehnološko / temperaturnimi pogoji zagotavlja naslednje procese:

- sistem neposrednega hlajenja NH₃, izparevanje – 45 °C (kontinuirani tuneli)
- sistem neposrednega hlajenja NH₃, izparevanje – 35 °C (hladilne celice)
- sistem neposrednega hlajenja NH₃, izparevanje – 10 °C (klavnica, predelava, hladilne celice)
- sistem neposrednega hlajenja NH₃, izparevanje – 5 °C (klavnica)
- sistem posrednega hlajenja NH₃/glikol (klavnica(voda), klimati)

Za proces hlajenja se uporablja nizko temperaturni amoniak, ki se ga dovaja iz posameznih separatorjev z NH₃ črpalkami. Kompresorski agregati sistemov – 45 °C in – 35 °C vsesavajo nizko tlačne pare iz separatorja sistema in jih stiskajo v medhladilec (– 10°C), v katerem se vrši postopek hlajenja visokotlačnega tekočega amoniaka. Kompresorski agregati sistema –10 °C vsesavajo pare iz separatorja –10 °C in jih tlačijo na tlak kondenzacije.

Utekočinjenje amoniaka (odvajanje toplote) se odvija v »Shell and tube« kondenzatorjih. Iz kondenzatorjev se amoniak dovaja v visokotlačne zbiralce, nato pa do regulacijskih postaj posameznih separatorjev, kjer se tlak zniža na željeno vrednost. Sam amoniak se nato preko NH₃ črpalk dovaja do mesta hlajenja.

V strojnici se nahajajo naslednje naprave:

- kompresorji (vijačne izvedbe s hladilci in odvajali olja, 10 kompletov)
- kondenzatorjih (»Shell and tube« komplet z armaturo, 4 kompleti)
- cirkulacijske črpalke za vodo (4 kompleti)
- zbiralci tekočin (resiverji, 2 kompleta)
- odvajalec zraka (1komplet)
- odvajalci tekočine (separatorji, 5 kompletov)
- medhladilec (1 komplet)
- amoniakni centrifugalni agregati (10 kompletov)
- pripadajoči cevovodi z armaturo, regulacijski in varnostni sistemi ter potrebni inštrumenti
- elektrokomandna plošča za upravljanje, zaščito in signalizacijo naprav

Upravljaivec na območju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja za skladiščenje surovin, proizvodov in nevarnih tekočin uporablja skladišča in rezervoarje, navedene v Prilogi 1 tega dovoljenja.

Za pogon strojev in naprav se uporablja električna energija iz omrežja.

Oskrba naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja s toplotno energijo se izvaja iz kotlarne (N30), v kateri so nameščeni trije parni kotli (N30.1, N30.2 in N30.3), in sicer:

- Parni kotel K1 (N30.1)
 - proizvajalec: Viessmann; tip kotla: Vitomax 200 HS, M 235 027
 - leto vgradnje: 2006
 - vhodna toplotno moč: 8.215 kW
 - temperatura vode v kotlu: 105°C - 184°C
 - pritisk v kotlu: delovni 8,5 bar (nazivni 10 bar)
 - število obratovalnih ur: 6950/leto

- Parni kotel K2 (N30.2)
 - proizvajalec: Đuro Đaković; tip kotla Steamblock 1200 Optimal
 - leto vgradnje: 1984
 - število obratovalnih ur: 88/leto
 - vhodna toplotno moč: 7.840 kW
 - temperatura vode v kotlu: 105°C - 204°C
 - pritisk v kotlu: delovni 8,5 bar (max. obratovalni 11,5 bar)
 - število obratovalnih ur pri uporabi ZP za leto 2009: kotel dejansko ne obratuje, deluje kot rezerva, samo z uporabo ZP
 - število obratovalnih ur pri uporabi ELKO za leto 2009: 0

- Parni kotel K3 (N30.3)
 - proizvajalec: Đuro Đaković; tip kotla Steamblock 1200 Optimal
 - leto vgradnje: 1982
 - vhodna toplotno moč: 7.840 kW
 - temperatura vode v kotlu: / (ne obratuje)
 - pritisk v kotlu: / (ne obratuje)

V kotlarni (N30) se trenutno nahaja tudi parni kotel K3. Upravljaivec je v dopolnitvi vloge, prejete dne 26. 5. 2010, podal pisno izjavo, da parni kotel K3 ne obratuje od leta 2008, da je bil začasno objavljen dne 28. 8. 2008, da je predviden za odprodajo, in da je bil v letu 2008 mokro konzerviran (z dodatkom kemikalije Protecsol 649 L).

Za nemoteno delovanje proizvodnih procesov se uporablja nepremični motor z notranjim izgorevanjem (diesel agregat) (N31) na dieselsko gorivo, z vhodno toplotno močjo 25 kW, ki obratuje po potrebi (in sicer testno 5 minut na mesec oz. 1 uro letno).

Emisije snovi v zrak iz naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo v kotlovnici, kjer se nahajajo tri srednje kurilne naprave za pripravo pare in tople sanitarne vode ter za potrebe tehnoloških procesov v obratu klavnice, predelave in tovarne proteinskih koncentratov (TPK). Tako se v kotlovnici nahajajo trije parni kotli K1 (N30.1), K2 (N30.2) in K3 (N30.1). Od tega redno obratuje parni kotel K1, drugi parni kotel K2 služi kot rezerva in tretji mokro konzervirani parni kotel K3, ki čaka na odpis. Parni kotel K1, proizvajalca Viessman, tip Vitomax 200 HS, ima vhodno toplotno moč 8,215 MW in tlak v kotlu je 8.5 bara pri temperaturi vode v kotlu od 105 do 184 °C. Parni kotel K2, proizvajalca Đuro Đaković, tip Optimal 1200, ima vhodno toplotno moč 7, 840 MW in tlak v kotlu je 8.5 bara pri temperaturi vode v kotlu od 105 do 204 °C. Energent za obe srednji kurilni napravi je zemeljski plin, za rezervno gorivo pa se v parnem kotlu K2 v primeru pomanjkanja zemeljskega plina uporablja še ekstra lahko kurilno olje. Dimni plini iz K1 se odvajajo skozi odvodnik Z1 s koordinatama Y = 567.117,5 in X = 141.219,9 in višino, merjeno od tal 30 m. Dimni plini iz K2 se odvajajo skozi odvodnik Z2 s koordinatama Y = 567.115,8 in X = 141.219,6 in višino, merjeno od tal 30 m. Režim obratovanja v kotlovnici je tak, da ves čas obratuje primarno parni kotel K1, parni kotel K2 pa je v topli rezervi. V kotlovnici ni nameščenih tehnik čiščenja za odpadne pline.

Odpadni plini, onesnaženi z emisijami vonjav, ki nastajajo v TPK in sicer parni kondenzat, ki nastaja pri termični obdelavi ŽSP III. kategorije v posodah za termično obdelavo (destruktorjih), se vodi posredno preko toplotnih izmenjevalcev in zračnih kondenzatorjev v interno čistilno napravo, preostanek odpadnega zraka pa v bioreaktor in naprej v biofilter. Čiščenje odpadnega zraka poteka tako, da se ves odpadni zrak iz notranjosti obrata, še posebej pa odpadni zrak, ki nastane pri procesiranju ŽSP III. kategorije v destruktorjih in drugih postopkih proizvodnje, s pomočjo ventilatorja, ki v celotnem obratu ustvarja podtlak, izsesava v bioreaktor. Ta je napolnjen z anorganskim polnilom (vulkanski kamni). Z mikrororganizmi, ki kot vir ogljika uporabljajo ogljikov dioksid iz zraka, poteka oksidacija žveplovih in dušikovih spojin. Iz bioreaktorja potem potuje odpadni zrak v dvostopenjski pralnik, kjer se iz odpadnega zraka s pršenjem vode skozi šobe pod določenim pritiskom odstrani manjše delce in ga obenem navlaži. Vodne kapljice se ujamejo na posebnem filtru v pršni komori, ustrezno navlažen zrak pa potuje v biofilter. Ta je zgrajen iz dveh plasti grobo narezanega in zdrobljenega ter rahlo kompostiranega korenovca, ki je v glavnem iz korenin lesa iglavcev in listavcev. Na vrhu je še tretji sloj iz kokosovih in šotinih vlaken. V biofiltru se med temi plastmi zopet nahajajo mikroorganizmi, ki s svojim metabolizmom iz zraka odstranjujejo neprijetne vonjave in majhne delce. Iz biofiltra tako ni definiranega izpusta.

Nepremični motor z notranjim izgorevanjem, diesel električni agregat Genmac Bulldog G2OLSH služi kot rezerva za premoščanje potreb po električni energiji in ima urejen izpust Z4 v prostor, v katerem je nameščen.

Na kraju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo komore za termično obdelavo proizvodov, v katerih se izvaja izključno termična obdelava končnih izdelkov in ne predstavljajo emisij snovi v zrak.

V napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo v manjši meri razpršene emisije prahu in sicer pri razkladanju in manipulaciji perutnine. Tako se prah s pomočjo zračne ventilacije izsesava v tunelu, po katerem potujejo živali do mesta vešenja na zakolno linijo. Zrak s prahom nato potuje skozi ciklon, kjer se izločijo trdni delci in padajo v zbirne vreče. Prav tako se prah, ki nastane pri transportiranju živali do krožne mize centralno poseša, ves sistem od praznjenja kontejnerjev do krožne mize pa je zaprt in priklopljen na odsesavanje prahu.

Stranski živalski proizvodi (ŽSP III. kat.) se sproti, kot nastajajo, transportirajo v predelavo odpadkov z vakuumskim transportom, perje pa z vodnim transportom in so še isti dan predelani v zaprtem prostoru, kjer ne prihaja do neprijetnih vonjav (biofilter).

Upravljavec v napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne uporablja stacionarno opremo, ki vsebuje več kot 3 kg ozonu škodljivih snovi in fluorirane toplogredne pline.

V napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov. Upravljavec je upravičen do izpuščanja toplogrednih plinov v ozračje skladno z dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov, Ministrstva za okolje in prostor, Agencije RS za okolje, št. 35433-45/2009-3, z dne 9.10.2009.

Upravljavec za potrebe obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja uporablja vodo iz lastnega zajetja tj. treh vrtin, ki se nahajajo na lokaciji naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

V napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo industrijske, komunalne in padavinske odpadne vode.

Industrijske odpadne vode iz:

- klavnice perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja iz odtoka »Klavnica«,
 - TPK iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja iz odtoka »Kafilerija« in
 - predelave perutninskega mesa iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja iz odtoka »Predelava (hrana)«
- se odvajajo preko industrijske čistilne naprave (N32) iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja. Prevladujejo industrijske odpadne vode iz klavnice perutnine in TPK.

Na industrijsko čistilno naprav (N32) se odvajajo tudi odpadne vode, ki nastajajo pri vsakodnevnem čiščenju naprav, pri pranju povratne plastične manipulacijske embalaže za meso, pri pranju kontejnerjev za prevoz žive perutnine (pralni tunel), iz pralnice hladilnikov tovornjakov za meso in odpadne vode od pranja tovornjakov za dovoz žive perutnine.

Vsa zgoraj navedena industrijska odpadna voda se po internem kanalizacijskem sistemu zbira v črpališču, od koder jo odvaja na industrijsko čistilno napravo (N32), kjer poteka postopek čiščenja na sledeč način:

Industrijske odpadne vode, ki se zberejo v zbirnem bazenu, se s polžno črpalko prečrpajo na sito, kjer se odstrani mehanske delce. V peskolovu se na dnu zbira odpadni pesek, odpadne vode pa se prelivajo v maščobnik, kjer se s površine posnema maščobe. Odpadne vode se prelivajo v retenzijski bazen, od koder se jih prečrpa v flotacijski bazen. V flotacijski bazen se od spodaj dovaja z zrakom nasičeno vodo. Nečistoče se zbirajo na površju, te se posnema in zbira v vozičke. Vse odpadke, ki nastanejo na Industrijski čistilni napravi (N32) se predela v napravi TPK iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja, odpadni pesek iz peskolova pa se odvaža v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki.

Komunalna odpadna voda odteka v mešani sanitarni kanal, ki se vključi v kanalizacijo za industrijsko čistilno napravo (N32), vendar pred merilnim mestom MM1.

Očiščena odpadna voda (mešanica industrijskih in komunalnih odpadnih vod) se nato preko iztoka V1 odvaja v javno kanalizacijo, ki se zaključi s komunalno čistilno napravo Ptuj.

V napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo tudi zelo velike količine industrijske (hladilne) odpadne vode iz pretočnega hladilnega sistema. Odvajajo se ločeno od industrijskih odpadnih vod, preko iztoka V2 v vodotok Studenčnica. Upravljalavec v pretočni hladilni sistem ne dodaja nobenih kemikalij.

Upravljalavec načrtuje v letu 2010 z namenom zmanjšanja porabe vode za potrebe pretočnega hladilnega sistema izvesti zamenjavo obstoječih cevni kondenzatorjev za ploščne kondenzatorje in dograditev evaporativnega kondenzatorja.

Padavinske vode s streh objektov se odvajajo preko peskolovov v ponikovalnico. Padavinske vode s parkirišča in utrjenih manipulativnih površin se odvajajo preko lovilcev olj (petih) s koalescentnim filtrom v ponikovalnico, ki obratujejo in so vzdrževani v skladu s standardom SIST EN 858-2. Meteorne vode se odvajajo v ponikovalnico.

V napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja, ki so vir hrupa, povzročajo pomembne emisije hrupa predvsem naslednji tehnološki postopki oziroma naprave: delovni procesi (proizvodnja) v napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja, kotlovnica, strojnica, hladilne naprave, hladilni kompresorji na tovornih vozilih, pralnica kamionov, industrijska čistilna naprava in transport s tovornimi vozili.

Na območju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo obstoječi nizkofrekvenčni viri elektromagnetnega sevanja, in sicer dve transformatorski postaji z elektroenergetskimi povezavami, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV.

Na območju naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo obstoječi nizkofrekvenčni viri elektromagnetnega sevanja, in sicer tri transformatorske postaje z elektroenergetskimi povezavami, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV. Transformatorske postaje so:

- TP Kafilerija 2x630 kVA,
- TP Klavnica 2x1000 kVA in
- TP Strojnica 2x1600 kVA.

Zaradi obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja zaradi izvajanja dejavnosti upravljavca nastajajo predvsem klavnični odpadki, odpadna papirna in kartonska embalaža, odpadna plastična embalaža, kovinska embalaža, organski odpadki za kompostiranje, odpadek, ki se zbira v peskolovu pri čiščenju odpadne vode na industrijski čistilni napravi (N32). Nastajajo tudi komunalni odpadki. Odpadki, nastali zaradi izvajanja dejavnosti upravljavca, se oddajajo osebam, ki so vpisane v seznam oseb, ki ravnaajo z odpadki. Komunalne odpadke pa prevzema izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

Upravljavec z izvajanjem svoje dejavnosti daje embalažo prvič v promet v Republiki Sloveniji. Obveznosti glede prepisanega ravnanja z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, in odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, je upravljavec prenesel na družbo za ravnanje z odpadno embalažo, tj. z družbo Slopak d.o.o., s katero je dne 16.12.2003, skladno z 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, sklenil pogodbo, ter dne 8.1.2008 aneks k tej pogodbi.

IV. Pravna podlaga za določitev zahtev v zvezi z emisijami, dopustih vrednosti emisij, obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja ter razlogi za odločitev

Na podlagi 9. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) se dopustne vrednosti emisij, tj. mejne vrednosti emisij v vode, zrak in/ali tla, porabe naravnih virov in/ali energije ali drug ustrezen parameter, naveden v okoljevarstvenem dovoljenju, ki med obratovanjem naprave ne sme biti presežen, določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprave ni mogoč. Ne glede na to se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprave glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja. Dopustne vrednosti emisij morajo biti strožje od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik ali predpisanih mejnih vrednosti, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja. Poleg dopustnih vrednosti emisije se v dovoljenju določijo tudi obratovalni pogoji, potrebni za zagotavljanje visoke stopnje varstva okolja kot celote, ki temeljijo na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik.

Skladno z 11. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja glede vprašanj, ki niso urejena s to uredbo, smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo obseg in vsebino vloge ter postopek za pridobitev in vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za druge naprave.

Naslovni organ je za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak v točkah od 2.1.1 do 2.1.10 izreka tega dovoljenja na podlagi 17. člena ZVO-1, 5., 7., 8., 31., 33., 34., 42., 43. in 49. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09), 17. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 34/07 in 81/07) in 6. člena Uredbe o emisiji

snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10).

Naslovni organ je za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil nabor parametrov in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, in sicer na izpuštih iz kurilnih naprav na podlagi določil 11., 12. in 23. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 34/07 in 81/07).

Naslovni organ je na podlagi podatkov o masnih pretokih posameznih snovi v zrak iz naprav, navedenih v poročilih o meritvi emisij snovi v zrak, ki so bila predložena vlogi in so navedena v točki III obrazložitve tega dovoljenja, ugotovil, da upravljavcu za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja skladno z določbami 11. člena in Priloge 5 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) ni treba dokazovati izpolnjevanja pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka. Na podlagi navedenih ugotovitev je naslovni organ v točki 2.3 izreka tega dovoljenja za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja skladno z določbami 7. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) določil največje masne pretoke posamezne snovi iz naprave.

Naslovni organ je obseg in obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa ter poročanja za emisije snovi v zrak v točki 2.4 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 4., 5., 11., 12., 15., 21., 23., 24. in 28. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), 37., 39. in 48. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) in 18. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 34/07 in 81/07), za nepremični motor z notranjim izgorevanjem pa skladno z drugim odstavkom 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10).

Naslovni organ je skladno z 39. in četrtim odstavkom 41. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) določil zahtevo glede pogostosti izvajanja meritev posameznih snovi za parni kotel K2 pri posameznem gorivu na vsakih pet let oziroma tako, kot je določeno v 2.4.4 točki izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je za napravi iz točke 1.1 in 1.2 izreka tega dovoljenja v točki 3.1.1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi in toplote v vode na podlagi 17. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) in na podlagi 4. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja v točki 3.1.2 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi in toplote v vode na podlagi 17. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) in na podlagi 4. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07).

Naslovni organ je v točki 3.1.3 izreka dovoljenja določil tudi posebne ukrepe z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske (hladilne) odpadne vode iz pretočnega hladilnega sistema (N35) iz točke 1.4 izreka tega dovoljenja na podlagi 9. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00 in 41/04).

Obveznost ukrepanja in obveščanja v primeru okvare, ki povzroči čezmerno obremenjevanje okolja iz točke 3.1.4 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 20. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09).

Obveznosti v zvezi s poslovníkom in z vodenjem obratovalnega dnevnika, ki sta določeni v točki 3.1.5 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 30. in 31. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09).

Obveznost ureditve merilnega mesta iz točke 3.3.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 16. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), obveznost merjenja količine odpadne vode med vzorčenjem iz točke 3.3.3 izreka tega dovoljenja pa na podlagi 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07).

Izvajanje trajnih meritev količin odpadne vode iz točke 3.3.4 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 28. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) in 19. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07).

V skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) je bil v točki 3.2.5 določen tudi mejni emisijski delež oddane toplote. Mejni emisijski delež oddane toplote se določa za odpadno industrijsko vodo, ki se odvaja v vodotok Studenčnica na iztoku V2 in znaša 1. Obveznost izvajanja trajnih meritev v primeru, če znaša emisijski delež oddane toplote več kot 80% mejnega emisijskega deleža, je v točki 3.2.6 izreka tega dovoljenja določena na podlagi četrtega odstavka 28. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09).

Pri določitvi mejnega emisijskega deleža oddane toplote je bil vodotok Studenčnica, v katerega se odvajajo industrijske odpadne vode iz pretočnega hladilnega sistema, upoštevan kot voda, ki se skladno s Pravilnikom o določitvi odsekov površinskih voda, pomembnih za življenje sladkovodnih rib (Uradni list RS, št. 28/05), ne uvršča med ciprinidne ali med salmonidne vode.

Obveznosti izdelave poročila in poročanja iz točk 3.3.5 in 3.3.6 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 22. in 23. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07).

Naslovni organ je obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa odpadnih vod iz točke 3.3.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 27. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09).

Nabor parametrov za izvajanje obratovalnega monitoringa iz Preglednice 4 iz točke 3.2.2 izreka tega dovoljenja in Preglednice 5 iz točke 3.2.4 izreka tega dovoljenja, čas vzorčenja in pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa iz točke 3.3.1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5., 7., 10. in 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07).

Naslovni organ je v Preglednici 4 iz točke 3.2.2 izreka tega dovoljenja določil osnovne parametre v skladu s 5. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), dodatne parametre pa na podlagi 3. in 7.

člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07) in na podlagi 3. in 7. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07).

Naslovni organ je v Preglednici 5 iz točke 3.2.4 izreka tega dovoljenja določil osnovne parametre v skladu s 5. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07), dodatne parametre pa na podlagi določil 8. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00 in 41/04).

Naslovni organ je na podlagi navedb v vlogi ugotovil, da pri običajnem obratovanju naprave niso presežene letne količine tistih snovi, za katere je treba zagotoviti poročanje o letnih emisijah v vode v skladu z Uredbo 166/2006/ES in ki niso že vključene v program obratovalnega monitoringa, zato v skladu z drugim odstavkom 7. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07) ni določil dodatnih parametrov.

Naslovni organ je v Preglednici 4 iz točke 3.2.2 izreka tega dovoljenja določil mejne vrednosti v skladu s 3. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) ter 3. in 7. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07) ter 3. in 7. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07), in sicer za iztok v javno kanalizacijo, v Preglednici 5 iz točke 3.2.4 izreka tega dovoljenja pa v skladu s 3. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) ter 8. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00 in 41/04), in sicer za iztok v vodotok Studenčnica.

Mejno vrednost parametra neraztopljene snovi v Preglednici 4 iz točke 3.2.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, na podlagi priloženega mnenja upravljavca javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave Ptuj, Komunalno podjetje Ptuj d.d., Puhova ulica 10, 2250 Ptuj. Upravljavec javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave Ptuj je v svojem mnenju z dne 26. 4. 2010 določil mejno vrednost za parameter neraztopljene snovi 200 mg/l kot vrednost, pri kateri še ni vpliva na kanalizacijo ali čistilno napravo. Določil je tudi mejne vrednosti za parametre celotni dušik, celotni fosfor, KPK, BPK₅ in TOC. Mejne vrednosti za te parametre naslovni organ ni določil, saj za te parametre Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07) in Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07) ne predpisujeta določitev mejne vrednosti za iztok v javno kanalizacijo. Prav tako je upravljavec javne kanalizacije in komunalne čistilne naprave Ptuj določil mejno vrednost za parameter amonijev dušik, za katerega tudi Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz obratov za proizvodnjo živil živalskega izvora in predelovalnih obratov živalskih stranskih proizvodov (Uradni list RS, št. 45/07) in Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadne vode iz naprav za obdelavo in predelavo živalskih in rastlinskih surovin ter mleka pri proizvodnji hrane za prehrano ljudi in živalske krme (Uradni list RS, št. 45/07) predpisuje, da v primeru, ko je javna kanalizacija zaključena s komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo večjo ali enako od 2.000 PE, je mejna vrednost parametra amonijev dušik 200 mg/l.

V skladu s 15. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09), je treba v okoljevarstvenem dovoljenju določiti tudi največjo letno količino nevarnih snovi. Naslovni organ v Preglednici 5 iz točke 3.2.4 izreka tega dovoljenja ni določil največjo letno količino nevarnih snovi za parametra celotni ogljikovodiki in adsorbiljivi organski halogeni (AOX) v industrijski odpadni vodi iz pretočnega hladilnega sistema na osnovi 9. člena zgoraj citirane uredbe, saj naslovni organ ne razpolaga s podatkom o srednjem nizkem pretoku vodotoka Studenčnica.

Naslovni organ je v točki 4.1 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z emisijami hrupa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi 4., 7., 8., 9. in 11. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08 in 109/09).

Dopustne vrednosti kazalcev hrupa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v točki 4.2 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08 in 109/09), in sicer Preglednic 1., 4. in 5. Priloge 1 te Uredbe.

Naslovni organ je v točki 4.3 izreka tega dovoljenja določil obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisij hrupa iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi 8., 9., 13. in 14. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Naslovni organ je za primer znatne spremembe obratovanja ali rekonstrukcije naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, v točkah od 4.3.2 do 4.3.5 izreka tega dovoljenja določil obveznosti v zvezi s prvim ocenjevanjem, izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisij hrupa, in sicer je obveznosti določil na podlagi 6., 8., 9., 13. in 14. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

V skladu s 17. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS 70/96 in 41/04) za nizkofrekvenčne vire sevanja na II. območju ter za nizkofrekvenčne vire sevanja na I. območju, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV, ni treba zagotavljati obratovalnega monitoringa.

Zahteve za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi dejavnosti v napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja, določene v točkah 5.1.1 do 5.1.8 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 5., 10., 11., 12. in 13. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Obveznosti vodenja evidenc o nastajanju odpadkov v napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v točkah 5.1.9 in 5.1.10 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 14. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Obveznosti poročanja za odpadke, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti v napravah iz točke 1 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ v točki 5.2 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 15. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Zahteve za ustrezno ravnanje z embalažo in odpadno embalažo je naslovni organ je v točki 5.3 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 26. in 49. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06 in 110/07).

Ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer je naslovni organ v točki 7.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 19. člena ZVO-1 in v skladu s 28.a členom Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih posodah (Uradni list RS, št. 104/09 in 29/10) na podlagi točk 1.4, 1.5.1, 1.5.2, 1.5.3, 1.6 in 1.7 iz 1. člena Pravilnika o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79 in RS št. 67/02).

Naslovni organ je skladno s četrto točko prvega odstavka 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) v točki 7.3 izreka tega dovoljenja določil tudi zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je ugotovil, da se glede na Prilogo 1 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/EGS (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu Uredba 166/2006/ES) naprava iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja razvršča v dejavnost pod številko 8 (Živalski in rastlinski proizvodi iz sektorja hrane in pijače) z oznako (a) Klavnice, z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton na dan, naprava iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja pa se razvršča v dejavnost pod številko 8 z oznako (b)(i) - Obdelava in predelava za proizvodnjo hrane in pijače iz živalskih surovin (razen mleka), s proizvodno zmogljivostjo 75 ton končnih izdelkov na dan.

Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št. 77/06) v točki 8.2 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal.

Naslovni organ je izvedel presojo skladnosti obravnavanih naprav z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami v skladu z 10. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) in pri tem upošteval merila, ki so določena v Prilogi 3 te Uredbe, pri čemer so bili osnova za presojo uporabe najboljših razpoložljivih tehnik za obratovanje obravnavanih naprav naslednji referenčni dokumenti: Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah za klavnice in živalske produkte (Reference Document on Best Available Techniques on Slaughterhouses and Animal By-products, izdan leta 2005), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah za proizvodnjo in predelavo hrane, pijače in mleka (Reference Document on Best Available Techniques in the Food, Drink and Milk Industries, izdan leta 2006), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah v zvezi z emisijami pri skladiščenju (Reference Document on Best Available Techniques on Emissions from Storage, izdan leta 2006), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah o splošnih načelih monitoringa (Reference Document on the General Principles of Monitoring, izdan leta 2003).

Skladno z drugim odstavkom 10. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) mora upravljavec pri načrtovanju ali večji spremembi naprav izbrati tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki je enakovredna najboljši razpoložljivi tehniki in ki zagotavlja, da dopustne vrednosti ne bodo presežene.

Naslovni organ je na podlagi podatkov v vlogi in na podlagi primerljivih razpoložljivih tehnik ugotovil, da stranka z obratovanjem naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja lahko dosega enakovredne okoljske vplive, izražene z emisijskimi vrednostmi, s porabo naravnih virov in energije ali z drugimi ustreznimi parametri, kot se dosegajo z uporabo najboljših dosegljivih tehnik, navedenih v referenčnih dokumentih, ki so citirani v IV. točki obrazložitve tega dovoljenja.

Naslovni organ je na podlagi v točki III obrazložitve tega dovoljenja ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov, na katere je oprto, ugotovil, da upravljavec zagotavlja: preprečevanje onesnaževanja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic.

Navedeno pomeni, da so pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolnjeni, zato je naslovni organ upravljavcu na podlagi 1. odstavka 72. člena ZVO-1 izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje treh naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, in sicer za:

- Klavnico perutnine, z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton živalskih trupov na dan,
- Tovarno proteinskih koncentratov (TPK), z zmogljivostjo predelave več kot 10 ton živalskih stranskih proizvodov 3. kategorije na dan, in
- Predelavo perutninskega mesa v mesne izdelke, s proizvodno zmogljivostjo več kot 75 ton končnih izdelkov na dan,

ter njihovih neposredno tehnično povezanih dejavnosti.

Hkrati je bilo treba stranki določiti pogoje v smislu izpolnjevanja določil zakonodaje varstva okolja. V dovoljenju so skladno z 8. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), ki določa podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, in na podlagi pravnih podlag, ki so navedene v točki IV obrazložitve tega dovoljenja, določene zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak, zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode in dopustne vrednosti emisij snovi in toplote v vode, zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje in dopustne vrednosti kazalcev hrupa, okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti ter zahteve za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo. Z dovoljenjem je določena tudi obveznost upravljavca z zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak, emisij snovi in toplote v vode, emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje in obveznost poročanja za odpadke, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti. Naslovni organ je določil tudi zahteve za učinkovito rabo vode in energije in ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer, in sicer je določil posebne zahteve, ki se nanašajo na skladiščenje nevarnih tekočin, in zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav. Prav tako sta v okoljevarstvenem dovoljenju določena posebna pogoja, ki se nanašata na spremljanje porabe energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov ter nastanek odpadkov in na dolžnost poročanja o izpustih in prenosih onesnaževal.

V. Čas veljavnosti in izvršljivost dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje se skladno s tretjim odstavkom 69. člena ZVO-1 izdaja za obdobje desetih let. Skladno s četrtem odstavkom 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), začne čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je izdano upravljavcem obstoječih naprav, teči z dnem njegove dokončnosti.

Skladno s četrtem odstavkom 69. člena ZVO-1 se okoljevarstveno dovoljenje lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje. Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti. Skladno z 79. členom ZVO-1 preneha okoljevarstveno dovoljenje veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravljavca.

Skladno s petim odstavkom 172. člena ZVO-1 v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja upravljavcu obstoječih naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve.

VI. Dolžnost obveščanja o spremembah in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja

Vsako nameravano spremembo v obratovanju naprav, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprav, ki lahko vpliva na okolje, mora upravljavec skladno s 77. členom ZVO-1 pisno prijaviti naslovnemu organu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Skladno s prvim odstavkom 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), mora upravljavec v primeru spremembe upravljavca, najkasneje v 15 dneh obvestiti naslovni organ o novem upravljavcu. Upravljavec mora naslovni organ na podlagi 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprav, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora naslovni organ pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Zgoraj navedeni obvestili na podlagi 81. člena ZVO-1 morata vsebovati tudi navedbe in dokazila o izpolnjenosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav.

Skladno z določbami 78. člena ZVO-1 naslovni organ okoljevarstveno dovoljenje pred iztekom njegove veljavnosti spremeni po uradni dolžnosti, če: je zaradi čezmerne onesnaženosti okolja na območju, na katerem obratujeta napravi, treba spremeniti v veljavnem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v vode, zrak ali tla ali dodatno določiti dopustne vrednosti emisij drugih onesnaževalcev, spremembe najboljših razpoložljivih tehnik omogočajo pomembno zmanjšanje emisije iz naprav ob razumno višjih stroških, obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali to zahtevajo spremembe predpisov na področju varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprav. O nameri spremembe dovoljenja po uradni dolžnosti mora naslovni organ upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja. Naslovni organ v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprav z novimi zahtevami. Naslovni organ pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji.

VII. Sodelovanje javnosti

Skladno s 14. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07) se za obstoječe naprave v postopku za pridobitev prvega okoljevarstvenega dovoljenja sodelovanje javnosti zagotovi z izdajo obvestila o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju. Objava mora vsebovati zlasti vsebino odločitve in glavne razloge za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja. Skladno z določbo 78a. člena v povezavi s 65. členom ZVO-1 mora naslovni organ v 30 dneh po vročitvi dovoljenja strankam z objavo na krajevno običajen način in na svetovnem spletu obvesti javnost o sprejeti odločitvi.

VIII. Stroški postopka

Skladno s prvim odstavkom 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - ZUP-UPB2, 105/06 - ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10, v nadaljevanju: ZUP) grede stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (ogläse, strokovno pomoč, itd.), v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi z 118. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10) je bilo treba odločiti tudi o stroških postopka. Glede na to, da v tem postopku stroški niso nastali, je bilo o njih odločeno, kot izhaja iz točke 12 izreka tega dovoljenja.

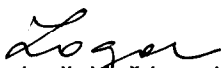
Upravna taksa po tarifnih številkah 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07-UPB3 in 126/07, v nadaljevanju ZUT) v višini 17,73 EUR, je bila plačana z upravnimi kolki RS in uničena na vlogi.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vložijo pisno ali poda ustno na zapisnik pri Ministrstvu za okolje in prostor, Agenciji RS za okolje, Vojkova cesta 1b, 1102 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 14,18 EUR. Upravno takso se plača v gotovini oziroma z elektronskim denarjem ali drugim veljavnim plačilnim instrumentom in o plačilu predloži ustrezno potrdilo.

Upravna taksa se lahko plača na podračun javnofinančnih prihodkov z nazivom: Upravne takse – državne in številko računa: 0110 0100 0315 637 z navedbo reference: 11 25232-7111002-35407010.

Postopek vodili:

Mojca Logar, univ. dipl. inž. kem. inž.
Višja svetovalka II

Nataša Petrovič, univ. dipl. prav.
Podsekretarka

Tanja Dolenc, univ. dipl. inž. grad.
direktorica Urada za varstvo okolja in narave

Priloge:

- Priloga 1: Skladišča in rezervoarji

Vročiti:

- Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva cesta 10, 2250 Ptuj - osebno

Poslati po 4. odstavku 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08 in 108/09)

- Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, 2250 Ptuj
- Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat RS za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana – po elektronski pošti (gp.irsop@gov.si)

PRILOGA 1: SKLADIŠČA IN REZERVOARJI

SKLADIŠČA

Oznaka skladiščnega prostora	Ime stavbe oz. skladiščnega prostora	Volumen skladiščnega prostora (m ³)	Način skladiščenja	Naprava, ki uporablja skladišče			
				A1	A2	A3	
sk1	Skladišče repromateriala	4800	v boksih, v regalih, na paletah, zaprt prostor, brez iztokov	A1	A2	A3	
sk2	Regalno skladišče - ohlajeno meso		plastični zaboji ali kartoni, na paletah, zaprt prostor, brez iztokov	A1			
sk3	Skladišče - mesni izdelki		kartoni, na paletah, zaprt prostor, brez iztokov	A3			
sk4	Regalno skladišče - zamrznjeno meso		kartoni, na paletah, zaprt prostor, brez iztokov	A1			
sk5	Skladišče - koketi, zamrznjeni		kartoni na paletah, zaprt prostor, brez iztokov				C*
sk6	Skladišče surovin za predelavo - ohlajeno		plastični zaboji, na paletah zaprt prostor, brez iztokov	A3			
sk7	Skladišče surovin za predelavo - zamrznjeno		kartoni na paletah, zaprt prostor, brez iztokov	A3			
sk8	Skladišče kemikalij	10	plastenke na paletah, lovili bazen za nevarne kemikalije	A1	A2	A3	
sk9	Skladišče kemikalij	10	plastenke na paletah, lovilni bazen za nevarne kemikalije	A1	A2	A3	
sk10	Skladišče rezervnih delov za vzdrževanje		regalne police, zaprt prostor, brez iztokov	A1	A2	A3	
sk11	Silos za skladiščenje mesno-kostne moke	40	silos za skladiščenje moke v razsutem stanju, zaprt silos	A2			
sk12	Cisterna za mast	6	cisterna za mast	A2			

A1 – Klavnica perutnine iz točke 1.1 izreka tega dovoljenja

A2 – Tovarna proteinskih koncentratov iz točke 1.2 izreka tega dovoljenja

A3 – Predelava perutninskega mesa iz točke 1.3 izreka tega dovoljenja

C* - skladiščenje zamrznjenih proizvodov

REZERVOARJI za skladiščenje nevarnih tekočin

Oznaka rezervoarja	Volumen rezervoarja (m ³)	Skladiščena nevarna tekočina	Vrsta nevarnosti (1)	Leto izdelave rezervoarja	Tehnika zaščite
Rez1	90	ekstra lahko kurilno olje	Xn, N	1987	nadzemni, na prostem, rezervoar z dvojno steno, stoji na betonski lovilni posodi
Rez2	90	ekstra lahko kurilno olje	Xn, N	1987	nadzemni, na prostem, rezervoar z dvojno steno, stoji na betonski lovilni posodi

(1) nevarnost po zakonu o kemikalijah